

SANT ADRIÀ pàg 15

La ciutat recorda l'assassinat de l'obrer Manuel Fernández a mans del franquisme

BADALONA pàg 8

L'empresari Enrique Tomás serà el pregoner de les Festes de Maig

línianord

15 anys

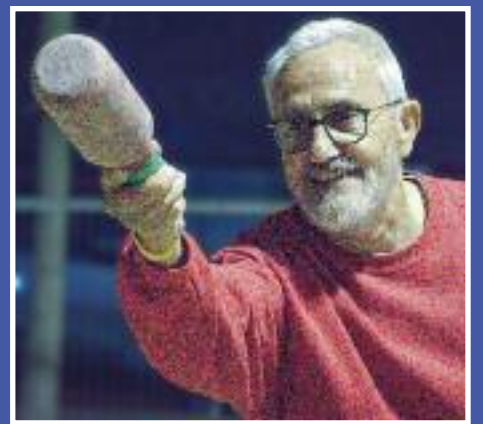
L'únic setmanari del Barcelonès Nord

4/4/2024 · Núm. 505 · linianord.cat

Investiguen com a gihadisme l'atac al Magic de Badalona

El centre comercial va viure moments de pànic quan un home va trencar un aparador amb una destrat pàg 8

Foto: AMB

ESPORTS pàg 20

El Club de Bitlles Termites de Llefia, a Badalona: tradició i innovació

TIANA pàg 16

Acord verbal per la millora dels salaris a l'escola bressol

A FONTS pàgs 18 i 19

El Tram celebra 20 anys: el transport més ben valorat

Al límit

El temporal arrasa les platges de la comarca pàg 3

DEFENSA PERSONAL

MIXTO
FEMENINO
EXTRAESCOLARES

KRAVMAGA

DINAMIS SPORT

CLASES Y ENTRENAMIENTOS PRIVADOS
GRATIS 2 DIAS DE PRUEBA MAS CAMISETA

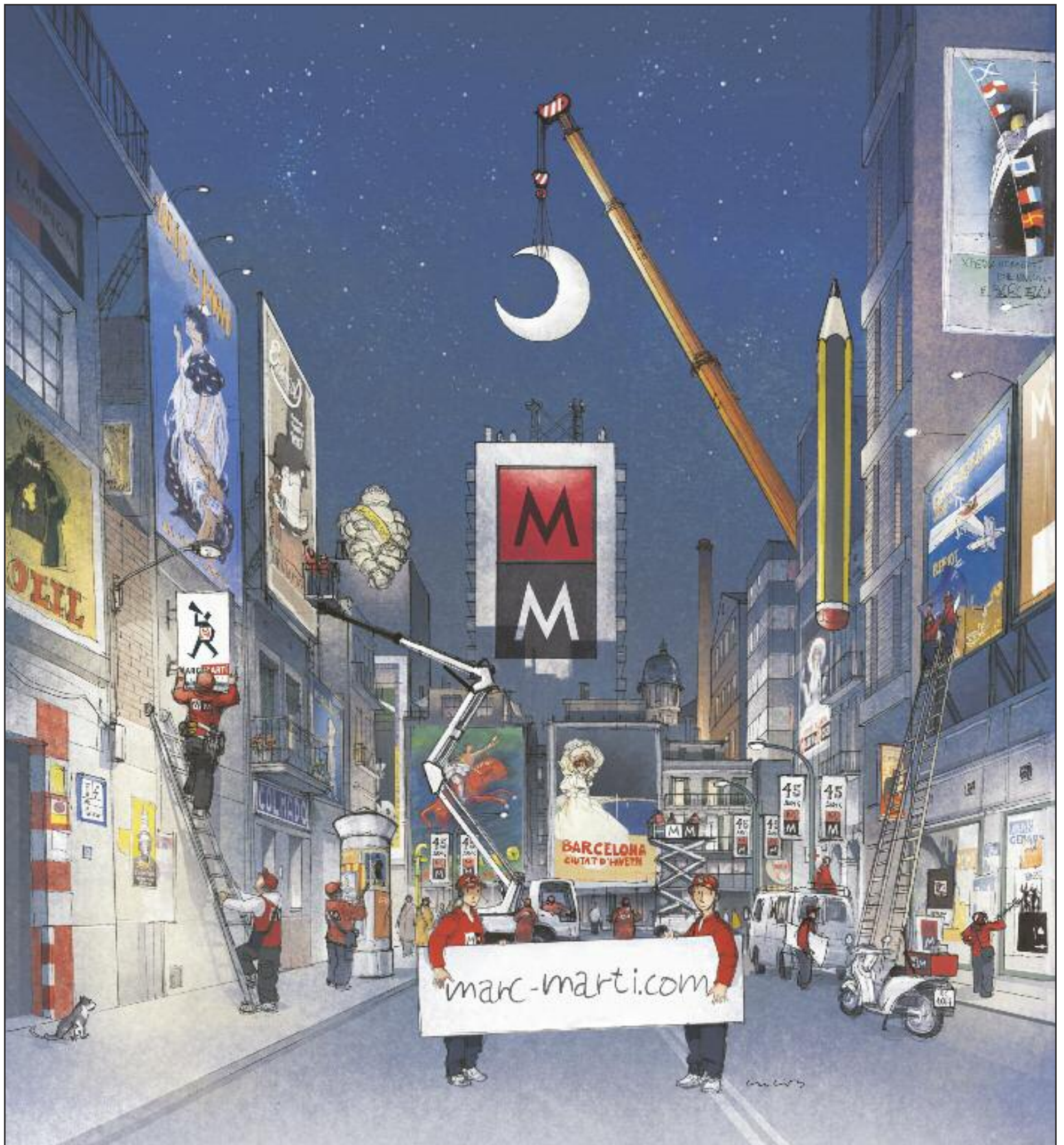
618 557 197

DEFENSA
PERSONAL

[SALA FITNESS INCLUIDA
1H PARKING GRATUITA]

KRAVMAGA-DEFENSAPERSONAL.COM | INFO@KRAVMAGA-DEFENSAPERSONAL.COM

**Som especialistes en Publicitat Exterior, Imatge Corporativa,
Esdeveniments Esportius i Culturals, Comunicació Visual,
Decoració, Exposicions i Street Marketing.**

MM
MARC MARTÍ

BARCELONA MADRID VALÈNCIA
IMPRESSIONEM LES TEVES IDEES

Les platges de Badalona (esquerra) i Montgat (dreta), entre les més afectades pel temporal. Fotos: AMB i Ajuntament de Montgat

Platges en situació crítica

- » El litoral de Badalona ha perdut més de 20 metres de sorra pels temporals de Setmana Santa
- » Montgat s'ha quedat sense l'única platja que li quedava i deixa en l'aire la temporada de bany

MEDI AMBIENT ▶ La situació de les platges metropolitanas és de “fragilitat màxima”, segons alerta l'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB) després dels temporals de Setmana Santa, que han provocat retrocessos de sorra de fins a 25 metres, esvorancs de tres metres de profunditat i mobiliari malmès. Aquest és el balanç que deixa la borrasca Nelson, que ha afectat de forma significativa el litoral català i metropolità, amb ones que han arribat als cinc metres i vents persistents.

“Hem detectat un increment de temporals de sud-oest que fa anys eren menys freqüents al litoral metropolità”, ha reconegut el cap del Servei de Platges de l'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB), Daniel Palacios. I és que aquesta classe de fenòmens climatològics impacten de manera

molt important a les platges. “La novetat que hem constatat és un increment de la regressió amb onatge continuat de garbí d'un o dos metres d'alçada, el qual erosiona molt més les platges”, ha afegit Palacios. Les més afectades han estat les de Badalona i Montgat, però també les de Barcelona, Viladecans i Castelldefels.

Per tot plegat, l'AMB ha demanat una reunió “urgent” amb el ministeri per a la Transició Ecològica per abordar aquesta situació d'emergència al litoral metropolità. Mentrestant, l'ens metropolità està treballant per restablir la normalitat “en la mesura del possible”.

DECLARACIÓ D'EMERGÈNCIA

El govern central, de fet, estudia fer una declaració d'emergència a la costa catalana per accelerar la

recuperació de les platges. El delegat del govern espanyol a Catalunya, Carlos Prieto, s'ha reunit aquest dimarts amb els subdelegats del govern a Barcelona, Tarragona i Girona i amb els caps de demarcació de costes d'aquestes províncies per avaluar la situació provocada pel temporal.

“Estem elaborant una anàlisi completa dels efectes del temporal per poder pal·liar els danys a les platges, dins les nostres competències”, ha expressat a la xarxa social X el mateix Prieto. Així i tot, Prieto ha assegurat que la campanya d'estiu “no es veurà perjudicada” pel temporal.

LA COSTA DE BADALONA, EN RISC

Mentrestant, la pèrdua de sorra a les platges de Badalona va més. Els últims temporals han afectat greument el litoral i les platges es

van esvaïnt. El retrocés de la sorra ha estat superior als 20 metres en alguns punts i els esvorancs produïts són de tres metres de profunditat, com hem dit. Les platges de la ciutat més afectades són la del Coco, la del Pont del Petroli, la de l'Estació i la del Pont d'en Botifarreta. També hi ha hagut desperfectes al mobiliari i algunes de les guinguetes que havien començat a instal·lar-se al mes de març s'han hagut de retirar per la seva proximitat als sots.

Per tot plegat, l'alcalde de Badalona, Xavier García Albiol, també va demanar aquest dilluns una reunió urgent tant al Ministeri per a la Transició Ecològica i el Repte Demogràfic com a l'AMB per abordar la situació de les platges després del temporal del cap de setmana. “O actuem de manera immediata i coordinada

o aquest estiu no podrem gaudir de la temporada de bany en algunes de les nostres platges”, ha avisat en un missatge a les xarxes. L'alcalde de la veïna Barcelona, Jaume Collboni, sense anar més lluny, ha explicat aquest dilluns que les platges de la ciutat han perdut entre un 15% i un 30% de la sorra.

MONTGAT, SENSE PLATGES

Per acabar, a Montgat s'ha perdut completament la platja de les Barques, que era l'única que encara tenia una mica d'amplada. De fet, a la zona nord del litoral de la ciutat l'erosió arriba al peu del ferrocarril. L'Ajuntament, per tot plegat, deixa en l'aire la temporada de bany i afirma que hi ha una “necessitat urgent” d'aportar sorra abans de l'estiu si es vol garantir el bany a les platges.

Rep l'actualitat
i les notícies
d'última hora
de **líniainord**
Barcelonès Nord

Estrenem
canal de
WhatsApp

Segueix-nos!

La lupa

Per un pla estratègic local de l'habitatge

per Irene Aldabert (Sant Adrià en Comú)

Foto: Blanca Blay/ACN

Podem considerar que una persona és jove fins que té les eines per emancipar-se i desenvolupar el seu projecte vital. Estarem d'acord en el fet que l'habitatge, a banda de ser un dret fonamental, és imprescindible per aquesta emancipació. Durant molts anys, les polítiques aplicades pels diferents governs, tant a Espanya com a Catalunya han propiciat que la cultura del totxo i el 'pelotazo' arrasés amb tot el que trobava al seu davant, sense tenir en compte les conseqüències. Ni mediambientals, ni d'impacte social, ni de cap tipus. Per no parlar de cap responsabilitat.

Podríem pensar que, aquesta febre constructora hauria d'haver augmentat l'oferta d'habitatge de tal manera que accedir-hi no suposés cap dificultat. Però ens trobem amb la paradoxa que és cada vegada més difícil poder accedir a un habitatge i és gairebé impossible si ets jove. I un miracle si ho intentes a Sant Adrià de Besòs. Les dades no enganyen. Segons l'últim informe de l'Observatori d'Emancipació del Consell de la Joventut d'Espanya, només el 16,3% dels joves del nostre país viuen fora de casa el 2023. La mitjana europea està en el 31,9%.

Les principals barreres que la joventut troba en el seu desenvolupament personal i professional són l'habitatge i l'ocupació. Tenir un treball tampoc és suficient per accedir a un habitatge comprat o de lloguer. Massa sovint, s'ha de compartir, no per gust, sinó per necessitat. Ens trobem també que per part dels mitjans de comunicació o de la cultura que ens ve des del món anglosaxó, es romantitza viure en condicions

que, objectivament, no presenten cap avantatge: compartir pis, espais petits a preu d'or, habitacions a preus astronòmics. Viure com un adolescent un cop superada la trentena, no és perllongar la joventut. Simplement, no mola. A banda, hi ha altres sectors de la societat que també són vulnerables davant les polítiques d'habitatge: la gent gran, les famílies monoprogenitores, les persones sense llar...

Es crea així una situació en què àmplies capes de població centren tot el seu projecte vital en accedir i poder mantenir un habitatge digne. I això ens gene-

Poder accedir a un habitatge obliga el nostre jovent a acceptar ritmes de treball vertiginosos

ra ansietats, depressió, estrès, problemes de salut mental que no són menors. Poder accedir a un habitatge obliga el nostre jovent a acceptar ritmes de treball vertiginosos, condicions de feina draconianes, compatibilitzar feines, no tenir horaris, i hem normalitzat que això és el que toca per poder, simplement, viure en un espai propi. O llogat.

Els municipis no poden posar-se de costat davant d'un dels problemes més urgents per a les seves veïnes i veïns, i per això han d'intervenir. Des de les seves competències, s'han de poder aplicar criteris que ajudin al repartiment just de l'accés a l'habitatge. Els

i les Comuns de Sant Adrià novament diem que cal elaborar un Pla Estratègic Local de l'Habitatge: esponsoritzar l'emancipació, promoure la rehabilitació, crear espais de convivència voluntària intergeneracional, lluitar contra la proliferació dels pisos turístics, evitar l'especulació amb els pisos buits, bonificar fiscalment, protegir davant els desnonaments de fons voltor o grans tenidors i altres recursos, són eines que des del municipi es poden dur a terme.

Deixar que el mercat reguli de manera natural els preus ja hem vist que no porta enlloc més que a preus abusius i a expulsar la població que no pot continuar pagant els preus exorbitants que ens exigeixen. No voler actuar exposant els drets dels petits propietaris dels quals depèn el lloguer per poder completar la seva exigua pensió és una broma de mal gust quan sabem que són els grans tenidors el principal problema d'aquesta pujada de preus en els lloguers.

El recentment aprovat Índex de Preus del lloguer per part del Govern de coalició permet a les comunitats autònomes aturar aquesta pujada desenfrenada de preus. Però nosaltres entenem que, des de l'àmbit local es poden fer moltes més coses de les que s'han fet, més enllà de donar suport des de l'Ajuntament projectes de construcció que no solucionen el problema de l'accés a l'habitatge, sinó que ens situaran com un destí per a qui pugui permetre's uns preus que no tenen res a veure amb la realitat de la nostra ciutat.

Des de Sant Adrià en Comú fa temps que reclamem polítiques locals per fer front a la situació d'emergència habitacional que patim. Toca posar-s'hi ja!

Aquí es piula

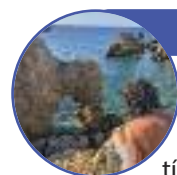
@AngelAguiloP

Aquests dies, com el 90% dels pares amb fills que juguen a futbol, he estat en un torneig de Setmana Santa. Estaria bé que els futbolistes professionals veiessin la influència que tenen en el comportament dels infants. Surten al camp resant, amb looks demencials, arriben al poliesportiu amb necessers sota el braç...

@CarlaVall

Surt a la llum qui va pagar la fiança perquè Dani Alves sortís de la presó. "La revista, coneguda al Brasil, fa grans reportatges de gent important del Brasil, però també a nivell internacional", ha afirmat la periodista, revelant que el mitjà li hauria donat aquest milió d'euros "a canvi d'un reportatge que s'estaria fent ja".

@alexsnclmnt

Tanquem el mes de març amb una bona notícia: tongada de pluges a moltes comarques, amb acumulacions totals que superen els 40 o 50 l/m² a les capçaleres dels rius pirinencs! Un final perfecte per a un març plujós (molt plujós a alguns llocs) que ha marcat un bon gol a la sequera.

@perearagones

Les conclusions de l'informe sobre el referèndum d'independència de l'Institut d'Estudis de l'Autogovern són clares: votar sobre la independència de Catalunya és possible en l'actual marc legislatiu i només és qüestió de voluntat política fer-ho realitat. Com l'amnistia.

Tuits en paper

Editor-Administrador: David Centol i Lozano
Director General: Marcelo Villanueva
Director Editorial de Línia: Amau Nadeu
Director Editorial dels webs temàtics: Quim Miró
Directora d'art i nous formats: Marga Moreno
Subdirectora de digital: Anna Corbatera

Subdirectors d'edicions Línia: Albert Ribas i Francisco Javier Rodríguez
Edicions Línia: Albert Alexandre, Guillem Francàs i Raül Martínez (BCN), Olga García (Vallès), Rubén Hidalgo (Barcelonès Nord i Baix Maresme), Roger Jiménez (Baix Llobregat i L'H), Toni Delgado (Esports),

Andreu Asensio (suplements) i Júlia Estivill (xarxes)
Webs temàtics: Pere Giménez i Maria Cerezuela
Revista Orgull: Mar Sifre
Disseny gràfic: Susana Dicenta
Controller: Mauro Favieri
Distribució: Andrés Meca i Pablo Favieri

Els semàfors

La clau

Govern de l'Estat

Les platges metropolitanas han patit greus conseqüències per l'últim temporal de Setmana Santa. Diversos ajuntaments fa anys que alerten de la pèrdua de sorra i demanen solucions al govern de l'Estat. Malgrat les promeses, encara no han arribat.

pàgina 3

Enrique Tomás

El referent mundial del sector del pernil, el badaloní Enrique Tomás, serà el pregoner de les Festes de Maig. L'empresari va començar amb una botiga al mercat de la Salut i ara ven uns 3.200 pernils diaris en les més de 140 botigues arreu del món.

pàgina 8

Blues i Ritmes

El Festival Blues & Ritmes celebra 35 anys d'història. Del 12 al 21 d'abril tindran lloc 4 concerts en els teatres Margarida Xirgu i Zorrilla de Badalona. L'aposta de ciutat i l'exigència són les claus que expliquen l'èxit del festival.

pàgina 9

El + llegalit

línianord.cat

- 1 Ferida per arma de foc una persona al barri de la Mina de Sant Adrià de Besòs
- 2 Investigat com a terrorisme gihadista l'atac amb una destrala a un restaurant del Màgic
- 3 Dos dels pisos desallotjats de l'illa Canigó de Badalona estaven ocupats il·legalment
- 4 El meteoròleg badaloní Tomàs Molina serà el número dos d'ERC a les europees
- 5 La prevenció, la millor eina contra els incendis forestals

La xifra és tan esgarrifosa que se'm posen els pèls de punta en transcriure aquests paràgrafs: cada dia, 24.000 persones moren de fam al món. D'aquestes, 18.000 són nenes i nens d'entre un i quatre anys. És a dir, vuit de cada deu persones que perden la vida per culpa de la fam són infants molt petits, encara que avui segur que són més. Es tracta d'una calamitat, encara que no sé si és aquesta la paraula més encertada, ja que en realitat és un assassinat que, tanmateix, fomenten els "civilitzats" països occidentals per interessos econòmics.

Plou sobre mullat i aquest desastre afecta especialment aquells llocs que no tenen tots aquells serveis bàsics per a una vida digna. Ara bé, no hem d'oblidar que l'escassetat d'aliments és una de les principals causes de la fam al món i l'ONU estima que entre 720 i 811 milions de persones van patir fam l'any 2020. A més, l'ONU també ofereix dades de com està repartida la fam i la desnutrició al món. Uns 282 milions de persones viuen a l'Àfrica, 418 milions viuen a Àsia i 60 milions viuen a l'Amèrica Llatina i el Carib.

Tanmateix, analitzar les causes i les conseqüències d'aquesta situació no és l'objectiu d'aquest escrit, només assenyalar la insensibilitat d'alguns líders mundials que manifesten i exigeixen que s'ha de produir més armes.

De fet, cada any s'incrementen més les despeses militars: els estats van gastar, l'any 2022, més de 2 bilions d'euros en armes, salaris i operacions militars, segons l'in-

forme de l'Institut Sipri d'Estocolm. És un 3,7% més que l'any anterior i molt menys, segur, que l'any 2023.

Europa va ser el continent que va registrar un augment interanual més gran en la compra d'armes el 2022, d'un 13%. És de destacar que l'Europa central i occidental es van gastar 345.000 milions d'euros en un any, un 30% més que el 2013 i una xifra que supera per primer cop la del 1989, coincidint amb la guerra freda. Ara bé, qui s'emporta la medalla d'or són els Estats Units que és el productor més gran d'armes del món, juntament amb Rússia i Alemanya. L'Estat espanyol també està entre els 10 primers països productors d'armes.

També cal recordar que els conflictes armats han ocasionat grans desplaçaments de la població afectada. Aquestes persones arriben a un país estrany i es converteixen en refugiats, perdent els seus drets més bàsics.

És una vergonya que, davant d'aquesta situació, els països "civilitzats" continuïn invertint en armament i no hagin après que les guerres només generen destrucció i mort, i mai són una solució dels problemes econòmics, polítics o socials.

El que necessita el món és més cooperació, més diàleg i so-

lidaritat, i menys violència, odi i egoisme. Només així podrem construir un futur millor per a tots els éssers humans. Per això, assenyalar els crims de guerra i els genocidis ha de ser un dels deures més importants que tenim com a ciutadans del món. Cal denunciar els actes de violència i destrucció que es cometin contra la vida humana i el medi ambient i mai hem de romandre passius davant de qualsevol comportament que atempti contra la vida. Hem de fer sentir la nostra veu i exigir als governants que treballin per aconseguir la pau i destinar els diners per acabar amb la fam i la pobresa.

No es tracta només d'una qüestió moral, sinó també d'una necessitat per garantir la seguretat i el benestar de tots els éssers humans. La pau no és una utopia, és un dret i una responsabilitat que hem d'assumir com a ciutadans del món.

Quedar-nos callats davant les atrocitats que es perpetren en nom de la guerra, el poder o l'interès econòmic ens fa còmplices. Hem de ser veus crítiques i solidàries que reclamem justícia i reparació per a les víctimes i els seus familiars. Hem de ser testimonis actius i compromesos amb la construcció d'una pau basada en el respecte, el diàleg i la cooperació.

Línia Nord no comparteix necessàriament les opinions que els signants expressen en aquesta secció ni se'n fa responsable.

Les cartes d'opinió es poden enviar a: opinio@comunicacio21.com

A les xarxes

#LaMona

@mhistoriacat: La Mona és una de les tradicions més populars i arrelades de Pasqua, però té un significat incert. És una tradició del segle XV que es remunta a l'època romana.

#VisibilitatTrans

@BelOlid: El 31 de març és el dia de la visibilitat trans. La gent còmoda amb el gènere en què ha crescut decidí el preu que hem de pagar per fer-nos visibles.

#Lavapiés

@JkbRivero: La brutal agressió policial gravada per un veí a dos joves africans a Lavapiés ha passat desapercibuda. Si no són futbolistes, el racisme no interessa.

Més feminisme contra l'antifeminisme

per Dolores Sabater

Els dubtes de com es materialitzaria l'antifeminisme de la dreta a la Badalona governada pel PP han quedat del tot esvaïts aquest març del 2024, després que ja en vam tenir un bon tast el novembre del 2023, quan el PP es va negar a aprovar la moció que reclamava una rectificació pels comportaments greument masculistes de l'alcalde. *El masculisme mata, senyor Albiol!* va ser l'article on ho denunciàvem. Hipocresia seria la paraula. Perquè a diferència del mall gruixut i barroer amb què va actuar durant el seu govern 2011-2015, en què el Partido Popular va desmantellar les tímides polítiques d'igualtat impulsades històricament pel PSC, ara actua amb tisora fina, perquè no sigui dit. Amb tisora fina, però afilada, el partit del *feminisme liberal* continua el desmantellament, per una banda, i pretén guardar les aparences, per l'altra. No revertir la realitat lamentable dels serveis d'atenció a les violències contra les dones és una trista mostra d'aquesta actuació calculadament sibil·lina. El 2011 va despatxar impropriadament el personal, va tancar el servei i el va convertir en una caricatura. Ara guarda les aparences, però no hi aposta. Hipocresia pura i dura. D'altra banda, i com a exemple també, no tenir més remei que obrir el SAI, que es gestava des del 2016, li ha anat molt bé per enfortir aquesta aparença. I per cert, un servei molt celebrat. Una altra cosa és amb quina musculatura el fa funcionar.

El passat 8M, per exemple, el PP de Badalona va subscriure sense pudor el manifest de la Diputació, antipatriarcal i transfeminista. Fantàstic. Però el va contrarestar amb els fets i les declaracions pròpies, com va fer en imposar, a l'acte institucional a la plaça de la Vila, el protagonisme del poder municipal masculí, amb un parlament del tinent d'alcalde Daniel Gracia per matissar i fer contrapès als atreviments del manifest. I ho va rematar enviant, aquell mateix dia, un regidor home a la tertúlia de *Badalona Comunicació*, en comptes d'enviar-hi una regidora dona tal com el mateix conductor del programa, el periodista Carles Tornero, havia demanat. Però és que, a més, el regidor Daniel Aguilera, que va usurpar aquest protagonisme, ho va fer amb unes intervencions d'absolut negacionisme del masculisme i del patriarcat. Tota una declaració de principis.

També ha sigut tota una declaració de principis que el cartell eliminés l'expressió "dia de les dones", que tornés a parlar d'igualtat en comptes de reivindicar directament els drets de les dones i que tingués una imatge banal en comptes de reivindicativa. És una forma

de posicionar-se en aquest nou discurs que l'amenaça de perdre els privilegis ha arrencat del masculisme més immobilitista: "Senyorettes, aquest vostre feminisme l'esteu portant massa lluny". L'oxímoron de feminisme liberal que fa servir l'equip de l'alcalde de Badalona es delata per si mateix. En un món on tot està pensat i estructurat sobre la base que l'home ha de ser superior a la dona, on l'home ostenta majoritàriament el poder polític i econòmic i on els seus privilegis se sustenten en bona part en l'explotació de les dones com a classe obedient i com a mà d'obra gratuïta o molt mal pagada, és matemàtic que en un marc liberalista les dones sempre tindrem les de perdre. Al voltant d'aquest 8 de març, els mitjans es van afanyar a difondre una enquesta que alerta que hi ha un estat d'opinió creixent sobre la valoració que el feminisme està reclamant massa. És una manera de fer por, un intent d'aturar la força d'a-

Saber que el feminisme es percep com un perill real contra el patriarcat ha d'enfortir la lluita

quest crit d'empoderament imprescindible per fer una societat millor per a tothom. S'han d'escoltar aquests indicis, és important saber-ho. Però no pas per frenar, sinó tot el contrari. Per constatar que cal continuar, i encara amb més empena, perquè qui viu en el privilegi no es queixa si no el veu en perill. I saber que el feminisme es percep com un perill real contra el patriarcat no pot fer res més que enfortir la lluita i l'empoderament de les dones.

Ben lluny d'empetitir-se davant l'ostentació de poder patriarcal, masculista i liberal que fa l'equip de govern absolut del Partido Popular a Badalona, el feminisme local no para de créixer. I no només es mesura per la gran quantitat de dones que sortim a ocupar els carrers a la manifestació. El mateix dia que a la tertúlia escoltàvem els disbarats del regidor d'Albiol negant evidències com la desigualtat salarial per gènere, fins i tot després de citar-li la denúncia feta per Aitana Bonmatí en representació del futbol femení per les escandaloses diferències de salari entre jugadors homes i jugadores dones a la Champions, aquell mateix dia i uns minuts abans una jove i brillant Adriana Torroella, del grup Fahafahana, representava la veu

de la lluita i de l'esperança per a moltes noies i dones de la nostra ciutat. Als barris, les dones no s'aturen mai, teixint comunitat reivindicativa i aportant la mirada de gènere i l'enfocament feminista a totes les lluites, per fer emergir aquesta sororitat combativa que ha de canviar definitivament la minorització actual del poder de les dones en les decisions que es prenen a la ciutat, sobre totes les coses que afecten la vida i la manera de viure-la. Destaquen grups com Dones de Llefià pel seu activisme constant i divers, enxarxat i transversal. I poso dos exemples a continuació de noves lluites que s'obren amb força a Badalona gràcies a la mirada feminista.

Dilluns 18, de la mà d'Anastasia i Òmnium, vam ser testimonis d'una lluita per la memòria democràtica antifranquista que, amb la perspectiva de gènere, ha aconseguit desenterrar un episodi que la transició havia volgut ocultar: l'existència d'una institució carcerària i tremendament repressiva que va operar fins a l'any 1985 per deixar ben clar que les dones havien de ser obedients i emmotllar-se als estàndards que el règim nacionalcatolista imposava. Amb la participació activa d'ordes religiosos –a Badalona, al convent de les Adoratrices va donar servei durant uns anys aquesta institució, el *Patronato de Protección de la Mujer*– es volia reeducar qualsevol dona que no fos prou obedient.

Divendres 8M, i tal com s'ha fet ressò aquest mateix diari, el Sindicat de Mares en la Diversitat Funcional va ocupar l'Institut català de les dones per reclamar l'atenció de la Conselleria de Feminismes. Ser cuidadora de per vida de criances complexes i perllongades deixa milers de mares fora del mercat laboral i de les prestacions, i les aboca a uns nivells de patiment i d'esgotament que té conseqüències en la salut. La manca de drets derivada del capacitisme discriminatori envers les persones amb diferents capacitats arrossega també qui se n'ocupa a nivell familiar, un 90% dones. Si les cures són el sector més feminitzat i més precaritzat de l'actual sistema de repartiment de tasques al nostre país, les cures que recauen en les famílies per incomparança de les polítiques públiques són l'avantguarda del maltractament institucional. L'abús de cures és violència. Que a Badalona hi hagi una coordinació local a nivell de Baix Besòs d'aquest Sindicat de Mares (i germanes) és una gran notícia.

Sens dubte, per combatre el feminisme hipòcrita del PP i el seu antifeminisme, cal més i més feminisme. I a Badalona, en això tenim les de guanyar.

Les millors perles

Quarenta anys després que es cometés un assassinat a Oregon, als Estats Units, s'ha resolt el cas i s'ha descobert el responsable dels fets. Ha estat gràcies a un xiclet que va llançar, a través del qual s'ha analitzat el seu ADN.

Mai una compra a la plataforma de roba Shein havia estat tan sorprenent. Una clienta nord-americana, en rebre el paquet, va trobar un flascó de sang i una llauna de mongetes. L'empresa de transports l'hauria manipulat.

Un jove *tiktok*er s'ha fet famós per no rentar-se els cabells. En concret, fa gairebé 600 dies que no fa servir xampú i el seu objectiu és arribar fins als 1.000 dies. Esperem que no es converteixi en una nova tendència.

La Setmana Santa sempre deixa imatges per al record. A Bilbao, es van oblidar de tallar el trànsit i una processó va passar entremig de cotxes i autobusos. Els mateixos nazarens havien d'anar aturant els vehicles.

Alex Recolons/ACN

LA FOTO

La lupa

Un altre colós en flames

per Manuel Sánchez-Villanueva Beuter, arquitecte fundador de *haz arquitectura* i professor a la UPC

Foto: ACN/Generalitat Valenciana

La tragèdia de València del 22 de febrer passat ens porta a la memòria les imatges recents de l'incendi de la Torre Grenfell, a Londres, l'any 2017. És sorprenent l'enorme similitud entre tots dos, tant per la rapidesa amb què es va expandir el foc com pels materials que recobrien la façana, gairebé idèntics, així com per l'origen de tots dos, que pel que sembla va ser un curtcircuit en un frigorífic en el cas de Londres i, encara que en un inici es va pensar que al de València podia haver estat en un tendal exterior, sembla que també va ser en una nevera. Macabra coincidència.

Com de costum, les presses per informar i les ganes de convertir-ho tot en un espectacle van donar com a resultat algunes escenes que ens podien haver estalviat. Moguts per la notícia de tenir un altre colós en flames, consagrats caps d'informatius d'algunes cadenes es van traslladar personalment al lloc dels fets per descriure amb luxe de detalls l'olor de cremat de l'edifici.

Mentrestant, donaven per conclòs que el responsable de la ràpida propagació del foc era el poliuretà, l'aïllament tèrmic a la cambra exterior de l'edifici, quan finalment es va descobrir que en realitat no era així, ja que es tractava de llana de roca, que és incombustible, tal com ja es veia a les imatges en directe.

Però de tota aquesta precipitació, el que probablement va cridar més l'atenció va ser la rapidesa amb la qual es va estendre la conclusió que els promotors s'havien estalviat costos en la construcció, cosa que induïa a pensar que aquest va ser el veritable origen de l'incendi: la cobdícia dels promotors. En to de denúncia, en algunes cadenes de televisió es van arribar a emetre els vídeos de la promoció de la venda dels habitatges, on s'assegurava que es farien servir materials d'alta qualitat, insinuant que finalment no va ser així.

Aquesta és una acusació recurrent: els constructors, o els promotors, s'estalvien diners als materials fins al punt de posar en perill la pròpia edificació. Una escena que apareix precisament a la pel·lícula *El colós en flames*, del 1974, de John Guillermin, on un enutjat Paul Newman, en el paper d'arquitecte de la torre, veient la irremeiable progressió de l'incendi esclata en retrets i crits contra el promotor de les obres, acusant-lo d'haver reduït costos a base d'estalviar qualitat a la instal·lació elèctrica i al sistema d'extinció d'incendis.

Avui sabem que el bloc del barri del Campanar de València va cremar per una confluència de factors que poc van tenir a veure amb l'abaratiment de costos. La façana era una

solució cara en comparació amb altres de convencionals, potser amb la voluntat de donar-li un aire sofisticat, més propi d'unes oficines o d'un complex turístic. Però no va ser fins a l'incendi de Londres del 2017 que es va descobrir que l'emparedat d'alumini i plàstic que recobria l'exterior, ajudat per la cambra d'aire de l'edifici sense interrupcions, propaga el foc amb rapidesa. Es va descobrir, a més, que, al contrari del que passa en un incendi normal, en aquest cas s'estén en dues direccions, cap amunt, però també cap avall, perquè el material es fon en gotes inflamables que propaguen el foc a les plantes inferiors i dificulten l'accés dels Bombers.

Avui és una solució prohibida, però quan es va construir l'edifici de València no es tenia aquesta certesa. De fet, el jutjat que porta l'assumpte per investigar possibles negligències ha sobresegut el cas recentment perquè no hi ha trobat indicis de delictes.

D'altra banda, hem sabut que el bloc tenia una instal·lació d'extinció d'incendis adequada, amb una columna seca, una canonada vertical buida on els Bombers connecten l'aigua per alimentar tots els replans i facilitar-ne l'apagada. Per desgràcia, ni tan sols aquestes mesures de seguretat van funcionar als habitatges de València, atesa la rapidesa de l'avenç de les flames, avivades pel fort vent aquell dia fatídic.

L'experiència de Londres va canviar la normativa a gairebé tots els països i aquí es va modificar el 2019, però això no impedeix que encara hi hagi alguns edificis construïts així.

La història ens demostra que, de tant en tant, els incendis tenen lloc. Alguns, en el passat, van arrasar ciutats senceres: Chicago, Tòquio, Londres o París. Qui podia imaginar-se que una catedral com Notre Dame, majoritàriament construïda en pedra, cremaria d'aquella manera fa només cinc anys? Alguns escenaris s'intenten preveure i la tecnologia ens ajuda a simular la realitat amb assajos de foc i proves de resistència. Tot i això, no totes les circumstàncies d'un incendi real són reproduïbles en una prova i de vegades es regula després d'un accident com el de València. La veritat és que la d'incendis és la normativa més estricta de les que hi ha a la construcció, i no és lògic pensar que sigui una cosa que professionals responsables se saltin a la torera.

Als tècnics ens toca pensar més enllà de les regulacions, intentant imaginar errors de la pròpia llei per avançar-nos i evitar desgràcies com aquesta.

I als mitjans de comunicació els correspon informar de manera responsable en unes circumstàncies tan delicades, amb pèrdues de vides humanes, evitant un espectacle digne d'una pel·lícula de Hollywood.

“

És una acusació recurrent: els constructors, o els promotors, s'estalvien diners als materials fins al punt de posar en perill la pròpia edificació. Una escena que apareix precisament a la pel·lícula 'El colós en flames', del 1974, de John Guillermin, on un enutjat Paul Newman esclata en retrets i crits contra el promotor de les obres

”

Flaixos

@Beckss76: Ja tenim aquí el debat de cada any quan hi ha canvi d'horari. Doncs a mi que voleu que us digui, m'encanta l'horari d'estiu.

@SBennassar: Això que els partits hagin d'aconseguir avals per presentar-se a les eleccions és un frau a la democràcia de primer nivell.

@ericsantmarti: En una retenció podeu tenir dues actituds. La del nostre cotxe, tots callats, i la del cotxe del costat, un grup de noies cantant. Sigueu com elles.

L'escriptor badaloní Julià de Jòdar ha publicat *La casa tapiada*, una novel·la que recull la vida de Gabriel Caballero, un alter ego de l'autor, entre els anys 1962 i 1977. És la continuació del seu llibre *L'atzar i les ombres*.

Investiguen l'atac al Magic com a terrorisme gihadista

JUDICIAL ▶ L'atac d'un home amb una destrat contra un establiment de menjar ràpid al centre comercial Màgic Badalona s'investiga com a terrorisme gihadista, segons va informar aquest dimarts el Tribunal Superior de Justícia (TSJC).

Els fets van tenir lloc el passat dimecres 27 de març, quan un home va començar a trencar els vidres de l'aparador armat amb l'eina. Segons han explicat alguns testimonis de l'atac a *Línia Nord*, tots els establiments van tancar les persianes amb els clients a dins per seguretat. Després d'uns minuts d'incertesa, finalment van rebre l'autorització de les autoritats per evacuar les instal·lacions. Per sort, ningú va resultar ferit.

Un mossos d'esquadra fora de servei i un vigilant del centre comercial van poder reduir i retenir l'individu fins a l'arribada de la policia. L'home va quedar detingut i el jutjat d'instrucció número 4 de Badalona va ordenar el seu ingrés a presó provisional.

Exterior del centre comercial Màgic Badalona. Foto: Gemma Sánchez/ACN

Ara aquest jutjat ha demanat inhibir-se a l'Audiència Nacional, que és l'òrgan competent per a la instrucció d'aquest tipus de delictes i qui assumirà el cas.

L'endemà de l'atac, els Mossos d'Esquadra van fer escorcolls a l'avinguda Marquès de Sant Mori, al barri de Llefia. Segons va publicar *El País*, estarien relacionats amb l'autor de l'atac centre comercial, ja que el cos policial va accedir al pis del detingut. Fonts policials també van confirmar a aquest mateix diari que, segurament, l'home feia poc temps que vivia a Cata-

lunya, perquè no parlava ni català ni castellà.

El diari *Ara*, a més, publica que l'home hauria perpetrat l'atac contra la cadena de menjar ràpid com a venjança per les imatges de la guerra a Gaza.

Sigui com sigui, el sindicat SIP-Fepol de la Guàrdia Urbana ha alertat el govern municipal que els agents del cos treballen amb material "desfasat i inadequat" per fer front a una amenaça com la del Magic i recorden a l'alcalde, Xavier García Albiol, que els agents estan en situació de "seriosa vulnerabilitat".

Enrique Tomás serà el pregoner a les Festes de Maig

TRADICIÓ ▶ L'empresari badaloní Enrique Tomás serà el pregoner de les Festes de Maig de 2024. El pròxim 3 de maig el referent del pernill serà l'encarregat de llegir el pregó al balcó de la Casa de la Vila de Badalona. Tomás va créixer al barri de la Salut, on amb 16 anys va obrir la seva primera botiga al mercat municipal. Ara, 40 anys després, s'ha convertit en el màxim exponent del pernill a l'Estat i al món. L'empresari ha suposat un punt d'inflexió en un sector tradicional com és el del pernill, acostant-lo al consumidor i realçant un producte que, en dife-

rents ocasions, ha comentat que va notar que era especial per les famílies des dels seus inicis a la botiga dels seus pares. Actualment, la seva empresa ven uns 3.200 pernills diaris a les 149 botigues que té a Europa i Amèrica. Pròximament, la marca badalonina també arribarà a Àsia. L'alcalde de Badalona, Xavier García Albiol, ha destacat la figura d'Enrique Tomás com "un gran empresari d'èxit, que porta el nom de Badalona a tot el món". D'altra banda, aquesta setmana s'ha anunciat que Abraham Mateo serà el cap de cartell de les Festes de Maig.

Enrique Tomás té més de 140 botigues arreu del món. Foto: Enrique Tomás

Creu Roja

UCRAÏNA ENS NECESSITA

COL·LABORA-HI

www.cruzroja.es

BIZUM al **33512**

900 104 971

Envia **SMS** amb la paraula **UCRANIA** al **38088** i dona **3€***

TRANSFORMA LA TEVA APORTACIÓ

5€ Manta (individual)

33€ Set cuina (5 persones)

20€ Tendals plàstics 4 x 6 metres.

* L'import íntegre (3€ IVA incl) del missatge es destinarà a Creu Roja Espanyola. (Movistar, Vodafone, Orange, Yoigo, Euskaltel). Att. client 900 104 971 donativos@cruzroja.es. Pol. Prot. dades www.cruzroja.es Imatge: Maksym Trebukhov / Ukrainian Red Cross Society

El Blues & Ritmes fa 35 anys: "S'ha creat una comunitat"

MÚSICA ▶ El Festival Blues & Ritmes celebra 35 anys de la seva primera edició. Aquest 2024 commemora aquest aniversari amb quatre nits de concerts amb sis artistes que actuaran al Teatre Margarida Xirgu i al Teatre Zorrilla. El dia 12 d'abril serà el tret de sortida del festival amb l'actuació d'El Paperboy Reed i Sam Outlaw al Teatre Margarida Xirgu. L'endemà, el dia 13, el Zorrilla acollirà el concert més destacat: la col·laboració entre el nord-americà Jim Lauderdale i Los Hermanos Cubero.

"Es tracta d'una producció pròpia que no podem fer cada any. És la nostra gran aposta. Els grups compartiran repertori i han estat en contacte per coordinar-se. Lauderdale és una eminència i només ve a Europa a aquest concert", explica a *Línia Nord* en Guillem Vidal, Codirector del Blues & Ritmes.

El següent cap de setmana serà el torn de la Santa Cecília. El grup mexicà establert a Los Angeles actuarà el dia 20 i suposarà un "retrobrament" amb les músiques llatinoamericanes, que ja feia unes edicions que no tenien representació al certamen. La cloenda del Festival serà a càrrec de Vieux Farka Touré, que Vidal descriu com "un dels noms africans més significatius de la música

Imatge de l'anterior edició del Blues & Ritmes. Foto: SFornols/Blues & Ritmes

actual". A més, aquest concert serà obert a un públic familiar, habilitant zones pels més petits perquè tinguin bona visibilitat i amb un volum més baix.

UNA APOSTA DE CIUTAT

Per a l'organització del Blues & Ritmes hi ha dues claus de l'èxit perquè el festival hagi perdurat en el temps durant 35 anys: L'aposta de la ciutat i la singularitat de l'esdeveniment. "Tots els colors polítics que han passat, i amb més o menys intensitat, han apostat pel Blues & Ritmes. Molts festivals

municipals en aquests anys s'han quedat pel camí", destaca Vidal.

D'altra banda, la direcció creu que, entre tants festivals de música han trobat la seva parcel·la. "Ho hem aconseguit portant noms que no són tan habituals, buscant l'excel·lència i sent exigents. Això l'ha fet un festival especial i s'ha creat una comunitat", expliquen. "Si mirem el llistat d'artistes que han passat en aquests 35 anys, molts eren impensables. Si a la primera organització li haguessin dit el que s'ha aconseguit, estarien molt satisfets", assegura Vidal.

Tomàs Molina serà el número dos d'ERC a les europees

POLÍTICA ▶ El meteoròleg badaloní Tomàs Molina serà el número dos de la candidatura d'ERC a les eleccions europees del 9 de juny. Segons va informar diumenge la formació, Molina s'integrarà a la quarta posició de la llista d'Ara Repúbliques, que encapçalatà l'actual eurodiputada Diana Riba i en la qual també hi ha EH Bildu, el BNG i Ara Més.

Molina és físic, professor as-

sociat de la Universitat de Barcelona (UB) i cap de Meteorologia de TV3 des del 1987. En un missatge a xarxes, Molina diu que ha decidit fer el pas a la política "perquè cal lluitar contra el canvi climàtic". Aquest dimarts, Molina va afegir en roda de premsa que "aportarà el sentit comú d'un home del temps clàssic" a la política. El meteoròleg continuarà a TV3, però no sortirà en pantalla.

Dos pisos de l'illa del carrer Canigó estaven ocupats

HABITATGE ▶ Dels 120 pisos desallotjats a l'illa del carrer Canigó de Badalona per l'esfondrament del número 9 a principis de febrer, on van morir tres persones, n'hi ha dos que estaven ocupats il·legalment. Són dos habitatges del número 118 del carrer Ausiàs Marc, desallotjat el 6 de març per l'aparició d'esquerdes.

L'alcalde de Badalona, Xavier García Albiol, avisa que aquests veïns no podran tornar a entrar a casa perquè "no s'obrirà la porta a cap okupa". Albiol diu que només es lliuraran claus a veïns que sigui propietaris o llogaters. "Als okupes no els hi tornarem les claus", reitera Albiol.

En paral·lel, dimecres passat representants del govern de Badalona es va reunir amb els veïns del número 5 del carrer Canigó, també desallotjat, per comunicar-los que ja podien tornar a casa després de reforçar l'apuntament de l'edifici.

De les 20 famílies del bloc, però, n'hi ha dues que hauran d'esperar fins que no es facin les obres de reforç de l'estructura perquè l'estat del sostre "fa recomanable impedir el seu ús". Amb tot, aquests són els primers afectats de l'illa dels carrers Canigó, Llefà i Ausiàs Marc que tornen a casa. Ara, la prioritat del consistori és reforçar el bloc número 11.

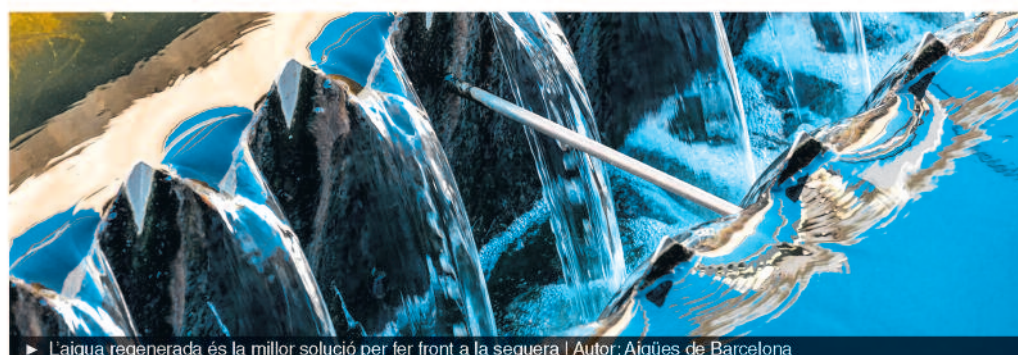
Aigua regenerada per fer front a la sequera

L'aigua regenerada és la millor garantia per fer l'àrea metropolitana de Barcelona més resilient davant l'escassetat hídrica

El planeta no pot esperar. El canvi climàtic es manifesta a través de l'aigua i n'altera el cicle natural. Les onades de calor, les inundacions, els episodis de sequera o l'augment del nivell del mar s'intensifiquen com a signes d'una crisi climàtica que ha esdevingut el repte més gran de la humanitat en el segle XXI.

Enguany, en el Dia Mundial de l'Aigua, sota el lema "Aigua per la pau", les Nacions Unides reforcen la necessitat de preservar un recurs a favor de la pau i garantir un futur pròsper i estable. En aquest sentit, més de 2.200 milions de persones encara no tenen accés a una aigua potable gestionada de manera segura, i aproximadament la meitat de la població mundial pateix un episodi greu d'escassetat d'aigua almenys una part de l'any.

A Catalunya, ens trobem en una situació d'emergència a causa de la manca de pluges dels tres darrers anys. Els embassaments de les conques internes es troben per sota del 15%, límit establert per l'Agència Catalana de l'Aigua (ACA) per activar l'estat d'emergència en què ens trobem immersos des de l'1 de febrer. Aquesta sequera no és una crisi puntual. L'ACA estima que el dèficit hídric de l'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB) per a l'any 2027 serà de 130 hectòmetres cúbics (hm³), si no es prenen mesures de manera immediata.

▶ L'aigua regenerada és la millor solució per fer front a la sequera | Autor: Aigües de Barcelona

bics (hm³), si no es prenen mesures de manera immediata.

Ús d'aigua regenerada, la millor solució davant la sequera

Per fer front a aquesta situació, Aigües de Barcelona porta temps adaptant la seva operativa diària, des de la transformació de les seves instal·lacions fins a l'aposta per recursos hídrics alternatius com l'aigua regenerada, per garantir el subministrament d'aigua en qualsevol circumstància. Es tracta de l'aigua procedent de la xarxa de sanejament que, un cop depurada, rep un tractament addicional perquè es pugui reutilitzar en diversos usos, seguint un model d'economia circular.

El 2023 Aigües de Barcelona va regenerar fins a 57,9 hm³ d'aigua residual depurada, xifra que equival a l'aigua que consumeix durant un

El 2023 la companyia va regenerar fins a 57,9 hm³ d'aigua residual depurada

any al voltant d'un milió i mig de persones. Estendre aquesta regeneració és la millor garantia per fer l'àrea metropolitana més resilient davant l'escassetat hídrica, una solució que té un cost energètic fins a tres vegades inferior al de dessalinitzar l'aigua i que genera una petjada de carboni de pràcticament la meitat que la de l'aigua dessalinitzada.

Actualment, la companyia impulsa fins a 1.500 litres d'aigua per segon des de l'Estació Regeneradora d'Aigua de la depuradora del Baix Llobregat aigües amunt del riu Llobregat fins a un punt, situat a Molins de Rei, on s'afegeix

al cabal del riu en condició d'aigua prepotable. Vuit quilòmetres curs avall, aquesta aigua arriba al punt de captació de l'estació potabilitzadora (ETAP) de Sant Joan Despí, i es torna a tractar i potabilitzar per enviar-la posteriorment a les llars metropolitananes. Donar una nova vida a l'aigua seguint un model circular és clau per garantir el subministrament a l'àrea metropolitana.

Per disposar de més recursos hídrics, la companyia aposta per reproduir aquest model a la conca del Besòs a través d'un projecte que té l'aval de la Generalitat, l'ACA i l'AMB. Sota el paraigua dels fons Next Generation de la UE, el projecte està valorat en uns 1.500 milions d'euros. Aquesta inversió permetria deixar de dependre de l'aigua de pluja i garantir la resiliència hídrica dels 5 milions

d'habitants de l'Àrea Metropolitana de Barcelona.

Obres d'emergència per la sequera

A la zona del Besòs, la companyia ha finalitzat les obres de la primera fase de l'ETAP Besòs per recuperar el Rec Comtal com a recurs per a l'abastament. També planteja ampliar les seves instal·lacions per aprofitar l'aigua directament des de la capçalera del Rec i també del riu, juntament amb la construcció de nous pous, multiplicarà per tres la producció d'aigua potable procedent de l'ETAP per abastar la xarxa de subministrament. Això suposarà una aportació d'aigua del 15% del consum total actual a la regió metropolitana.

A més, amb l'objectiu de dotar de més resiliència i robustesa el sistema de tractament de l'ETAP de Sant Joan Despí, la companyia ha posat en marxa una instal·lació per connectar directament l'aigua d'origen subterrani amb la línia de tractament d'ozonització i filtres de carbó actiu. Aquesta actuació permet separar totalment l'aigua d'origen superficial de la d'origen subterrani en el procés de tractament de la planta, reservant les etapes d'ultrafiltració i osmosi inversa per al tractament de l'aigua del riu, i la línia de tractament d'ozonització i filtres de carbó actiu per a l'aigua d'origen subterrani.

Aprovats dos convenis per reforçar l'aposta per l'habitatge

HABITATGE ▶ L'Ajuntament de Santa Coloma va aprovar en l'últim Ple municipal, celebrat el 25 de març, dos convenis "de gran importància" en matèria d'habitatge amb l'Agència de l'Habitatge de Catalunya (AHC). El primer té a veure amb el Programa de Mediació per al Lloguer Social, una col·laboració que té per objectiu impulsar aquests programes per mitjà de la borsa de mediació situada a Santa Coloma de Gramenet, i així facilitar a la ciutadania la proximitat de la gestió d'aquests serveis durant l'any 2024.

El segon conveni permetrà la col·laboració i l'encàrrec de gestions amb l'AHC relatius a l'Oficina Local d'Habitatge de Santa Coloma entre els anys 2024-2027. Es tracta d'una oficina que gestiona la ciutat a través de l'empresa municipal Gramenpark i que, precisament, desplega el programa de mediació mencionat en el primer conveni, que és un dels més importants d'aquesta oficina.

Vista aèria de Santa Coloma. Foto: Jordi Pujolar/ACN

El consistori ha valorat la signatura d'aquests convenis, ja que l'Oficina Local de l'Habitatge i Gramenpark presten diversos serveis a la ciutadania com informació, tramitació d'ajudes al lloguer, intermediació de deutes de l'habitatge, gestió del parc social i servei de la borsa de mediació per al lloguer social.

CESSIÓ DE QUATRE HABITATGES L'Agència d'Habitatge de Catalunya, a més, va cedir gratuïtament a finals del març quatre habitatges a l'Ajuntament. En ells s'acolliran famílies que van ser desallotjades de l'edifici del carrer Pirineus, entre el 27 i el 29 de febrer, per les esquerdes i deficiències detectades.

El grup de metal Pantera encapçala el Rock Fest

MÚSICA ▶ El grup de metal Pantera, autor d'àlbums com *Vulgar display of power* o *Cowboys from hell*, actuarà al Barcelona Rock Fest, que el 26 de març va anunciar el seu cartell complet. El festival celebrarà la 8a edició del 5 al 7 de juliol a Can Zam.

També formen part de la programació bandes com Ratos de Porão, Primal Fear, Warcry, Motosierras, Àngeles del infierno, Terminal Violence i Soziedad Alkoholika. Aquestes se sumen a grups ja anunciats com Blind Guardian, Stratovarius, Europe, Deep Purple, Gamma Ray, KK's Priest, Hatebreed, El Drogas i Thy Art Is Murder. Després de més de dues dècades sense ac-

tuar a Barcelona, el certamen acollirà aquest juliol l'únic concert de Pantera al país.

El festival destaca que la banda nord-americana és considerada com "un dels grups internacionals de metal més destacats de tots els temps" i actuarà el dissabte 6 de juliol al Rock Fest.

PASSAT POLÈMIC

Tanmateix, hi ha qui ha recordat que el cantant de Pantera, Phil Anselmo, és un reconegut ultradretà que el 2016 va tancar un concert a Califòrnia amb una salutació nazi, gest que va suposar alguna cancel·lació de concerts a la banda i que va obligar Anselmo a demanar disculpes.

Públic del Rock Fest durant un dels concerts. Foto: Jordi Pujolar/ACN

Foto: Alberto Lores / PIN Media

EMERGENCIA EN UCRANIA

Miles de personas huyen de sus hogares buscando refugio para salvar sus vidas. La infancia está especialmente desprotegida.

Dona ahora

Cuenta bancaria:
ES69 2100 5731 7202 0041 1957

Ayuda en Acción

El foc que cal evitar

► Dedicuem un suplement especial al risc d'incendis davant la campanya més difícil que es preveu

► Comença la prohibició de fer foc al bosc amb una vegetació més seca que mai

Prohibit fer foc al bosc

» Fins al 15 d'octubre no es pot fer cap activitat que suposi un risc d'incendi als terrenys forestals
 » La sequera ha obligat a reforçar els recursos per a la prevenció quatre mesos abans del previst

RISC D'INCENDIS ▶ Des del 15 de març i fins al 15 d'octubre ja no es pot encendre cap foc en terreny forestal. És una altra de les conseqüències de la sequera que ens afecta, una de les més intenses i extenses del darrer segle. L'escassetat de precipitacions en els últims tres anys ha agreujat el risc d'incendis i ha provocat que el Departament d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural hagi de prendre mesures extraordinàries.

La prohibició de fer foc en terreny forestal afecta qualsevol acció que pugui desencadenar un incendi en zones boscoses o altres àrees naturals. La norma estableix que en aquests terrenys, estiguin o no poblats d'espècies arbòries, i en la franja de 500 metres que els envolta no es pot encendre cap foc, sigui quina sigui la finalitat.

Hi queda inclosa, per descomptat, la generació de foc, però també actes que puguin causar deflagracions o espurnes en entorns propicis i que requereixin supervisió i precaució per prevenir afectacions ambientals i protegir la seguretat pública. Amb aquest criteri, queden prohibits els focs d'esbarjo, les fogueres i les barbacoes, les cremes de residus vegetals i les activitats pirotècniques, entre d'altres. Qualsevol d'aquestes activitats només es pot portar a terme amb una autorització expressa que s'ha de tramitar a través d'un formulari específic a la

Queden prohibits els focs d'esbarjo, les fogueres, les barbacoes i la crema de restes

pàgina web de la Generalitat o bé presencialment a les oficines que el Departament d'Acció Climàtica té a totes les comarques.

SEQUERA EXTREMA

La sequera que ens afecta des de fa tres anys ha portat la vegetació de Catalunya a una situació límit. Els mostresos que porta a terme la Generalitat des de fa més de vint-i-cinc anys evidencien que el contingut d'humitat té una clara tendència a la baixa, i en alguns casos està assolint valors que no s'havien obtingut mai fins ara. La quantitat d'aigua i la verdor de la vegetació no havien estat mai en un nivell tan baix a gran part del país.

Més enllà de la mortalitat de la vegetació, els experts adverteixen que moltes masses afec-

El Grup de Prevenció del Departament d'Acció Climàtica durant les tasques de vigilància. Foto: Nia Escolà/ACN

tades, tot i que encara no estan mortes, ja no es recuperaran i, a més, afavoreixen noves afectacions a les masses del voltant, que cada any estan més dèbils. Tota aquesta vegetació morta o moribunda es converteix en un perillós combustible que en cas d'incendi crema amb molta més facilitat.

Les pluges de les últimes setmanes han fet disminuir el perill a curt termini i han retardat la probabilitat de tenir perill molt alt generalitzat. Tot i això, en aquest context d'un dèficit hídric tan gran, difícilment un episodi de pluja podria resoldre el problema i, ara mateix, àmplies àrees arbrades de la meitat nord del país, tradicionalment fora del radar dels incendis en aquesta època, es troben amenaçades.

Per zones, la Catalunya central, Girona, el litoral i prelitoral central, la plana de Vic i l'interior de les terres de l'Ebre és on hi ha més dèficit d'aigua en la vegetació. Per espècies, són el pi blanc, l'alzina, l'alzina surera, el pi roig i la pinassa.

REFORÇ DE LA PREVENCIÓ

En previsió d'aquesta situació, el Departament d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural ha avançat quatre mesos les mesu-

res previstes, i el mes de febrer ja va reforçar les unitats dels Grups Especials de Prevenció d'Incendis Forestals per poder donar cobertura a tot el territori fent feines de prevenció, de vigilància i de primera intervenció d'incendis forestals.

Aquestes unitats porten a terme tasques clau de manteniment d'infraestructures, com el manteniment de la vegetació del perímetre del dipòsit o del subministrament d'aigua, així

Hi ha milers d'hectàrees de vegetació en una situació molt crítica

com la conservació dels camins de la xarxa bàsica de prevenció d'incendis forestals, que inclou les franges auxiliars de trànsit i el manteniment dels giradors per facilitar les maniobres en cas d'incendi. També tenen cura de les àrees estratègiques de baixa càrrega de combustible.

Els tècnics també desenvolupen tasques de vigilància específica als boscos de ribera per prevenir els incendis de borrisol i duen a terme cremes con-

trolades i prescrites de vegetació per mantenir i millorar amb el foc la cobertura vegetal. La majoria d'aquestes cremes són per al manteniment i la millora de pastures a l'alta muntanya i afavoreixen un herbatge tendre i fresc i el pas dels animals. A més, permeten reduir la quantitat de vegetació seca acumulada, cosa que fa que la intensitat dels incendis forestals que hipotèticament poden afectar aquests indrets sigui més baixa.

La presència d'aquests equips sobre el terreny no només té un efecte dissuasiu. També és molt important per atacar els incendis al més aviat possible i evitar que esdevinguin grans i destructius. Les diverses rutes de vigilància estan marcades per la previsió de perill que elabora diàriament el personal tècnic del Servei de Prevenció d'Incendis Forestals.

MILERS D'HECTÀREES

La directora general de Boscos i Gestió del Medi, Anna Sanitjas, ja va advertir durant l'activació de l'operatiu que, després de tres anys pràcticament sense pluges, els boscos catalans, exceptuant els situats a les Terres de l'Ebre, estan en una situació crítica, amb molts arbres al límit

i grans masses forestals a punt de col·lapsar.

Segons les comprovacions setmanals que fa el Servei de Prevenció, el febrer hi havia milers d'hectàrees de vegetació en situació molt crítica al nord de la demarcació de Girona, al Barcelonès, al Baix Llobregat i a la Catalunya central. "Aquestes àrees són les que estan pitjor, però a la resta del país la situació no és ga-

EL GOVERN GARANTEIX AIGUA ALS BOMBERS

▶ El conseller d'Interior, Joan Ignasi Elena, assegura que, tot i el baix nivell actual de les reserves dels embassaments de les conques internes, està "garantit" que els mitjans aeris dels Bombers disposaran de prou aigua per apagar els possibles incendis que hi hagi aquest estiu a Catalunya.

ire millor", va puntualitzar Sanitjas, que alertava alhora sobre una campanya d'incendis "desconeguda i molt complexa" que, en cas de no ploure significativament, podria començar més aviat que mai i ser la més difícil dels últims trenta anys.

La prevenció, la millor eina

- » Gran part de l'activitat de prevenció dels incendis es concentra a les franges perimetrals
- » La col·laboració ciutadana és decisiva per combatre el foc i protegir el patrimoni natural

Imatge d'una franja perimetral d'una urbanització. Foto: Eloi Tost/ACN

PREVENCIÓ ▶ Si bé la sequera ens ha posat al límit, hi ha diversos canvis socials que han augmentat progressivament el risc d'incendis als nostres boscos. És per això que la prevenció, tant la dels professionals com la de la ciutadania, és vital per minimitzar aquest risc inherent associat al progrés.

Parlem de l'abandonament d'àmplies zones agrícoles o del canvi d'usos dels boscos, per exemple. També de l'increment de la xarxa d'infraestructures, amb carreteres o línies elèctriques que travessen masses forestals. O de la construcció d'urbanitzacions a prop de masses forestals, especialment durant les dècades dels anys seixanta i setanta. I, per descomptat, de l'increment de l'afluència humana al bosc fruit de les noves modalitats de lleure.

Tot i que el risc d'incendis és generalitzat arreu del país, i això ens obliga a tots a ser especialment prudents, gran part de l'activitat de prevenció d'incendis es concentra als anomenats perímetres de protecció prioritària. Es tracta de zones amb un gran perill d'incendi forestal i que, a causa de la continuïtat de la massa de vegetació, poden convertir-se en grans focs de més de 500 hectàrees.

El Pla de prevenció d'incendis forestals fixa els criteris per ordenar la gestió d'infraestructures en aquests àmbits, reduir-ne la vulnerabilitat i minimitzar l'emergència. Una de les claus d'aquesta tasca de planificació és la delimitació de franges perimetrals de bosc netes.

FRANGES PERIMETRALS

Els Agents Rurals alerten cada any sobre la importància de tenir franges perimetrals entorn de les urbanitzacions i cases aïllades per tal de prevenir l'avanç d'in-

Els responsables de mantenir la parcel·la en bones condicions són els propietaris

cendis forestals i evitar que es posi en risc la vida de les persones. Aquestes franges permeten reduir la violència del foc i a la vegada faciliten l'actuació dels Bombers a l'hora de l'extinció dels incendis.

Els responsables de mantenir la parcel·la en bones condicions, tant si està edificada com si no, són els propietaris. En el cas de les franges perimetrals acostu-

men a ser les comunitats de les urbanitzacions o bé els mateixos ajuntaments els que s'han d'encarregar de fer les tasques de neteja de l'arbrat i del sotabosc. Tot i això, en moltes ocasions no es compleix la normativa i són els mateixos Agents Rurals qui han d'inspeccionar aquestes zones i traslladar les irregularitats descobertes als consistoris.

COL·LABORACIÓ CIUTADANA

Tot i els nombrosos recursos professionals que es posen en marxa, la col·laboració ciutadana és decisiva per combatre el foc i protegir el patrimoni natural. La promoció d'actituds i d'hàbits responsables i la sensibilització són, doncs, eines clau per reduir el risc d'incendis forestals a Catalunya. Abordem a continuació algunes coses que es poden fer per sumar esforços a la causa.

Per començar, cal mantenir nets els espais: s'han de guardar les restes d'aliments generats i no abandonar ampolles ni objectes de vidre a les zones boscoses. També hem d'evitar circular amb vehicles fora dels camins autoritzats. Tot i que aquestes activitats no siguin perilloses per si mateixes, poden ser l'origen d'un incendi accidental, i per això cal evitar-les.

Òbviament, cal ser especialment curosos amb activitats perilloses que involucren directament el foc. S'han d'apagar bé els llumins i cigarretes i no llençar-los mai per les finestretes del cotxe. En condicions normals parlariem de les exigències a l'hora de fer foc al bosc, però amb la prohibició vigent de qualsevol ac-

Si observeu una columna de foc al bosc, informeu els serveis d'emergència

tivitat perillosa fins al 15 d'octubre se simplifica la qüestió. Senzillament, no es pot fer foc al bosc per cap motiu sense una autorització expressa.

Una altra funció que pot portar a terme qualsevol ciutadà és la de vigilància. En cas que observeu un incendi forestal o una columna de fum dins d'una àrea forestal, és crucial avisar al més aviat possible algun dels serveis d'emergència més propers, com ara els Agents Rurals, els Bombers, els Mossos d'Esquadra o Protecció Civil. Per estalviar temps, podeu trucar directament al telèfon d'emergències, el 112.

AUTOPROTECCIÓ

Per altra banda, què cal fer si us veieu implicats directament en un incendi, mentre venen els serveis d'emergència? Doncs, abans de res, intentar apagar-lo amb aigua, branques o sorra sobre la base de les flames. Si aconsegiu sufocar-lo, recordeu-vos de tancar les brases i netejar la zona.

En cas que us trobeu al bosc, cal que us allunyeu en direcció oposada al fum. Respireu pel nas procurant cobrir-lo amb un drap mullat i fugiu sempre pendent avall o en direcció perpendicular a l'avanç del foc. Sobretot no busqueu refugi en llocs profunds ni intenteu creuar les flames: hi podeu quedar atrapats. Si no hi ha més sortida, creueu per on el front sigui més feble.

Pel que fa als casos més extrems, si el foc us atansa, situeu-vos a la zona ja cremada sempre d'esquena al vent dominant. I si se us encén la roba, rodeu sobre el terra i, si podeu, cobriu-vos amb una manta, perquè el foc s'extingirà per falta d'aire.

Si l'incendi té lloc a casa o molt a prop, cal que tanqueu portes, finestres, persianes i les possibles entrades d'aire. Romaneu a l'interior i no bloquegeu les vies d'accés dels vehicles d'extinció sota cap supòsit.

DONES **Periodistes** **contra** el masclisme

Exposició oberta al públic
Entrada lliure

espai línia

Girona, 52
Dreta de l'Eixample

Una persona va resultar ferida per arma de foc aquest dilluns al barri de la Mina de Sant Adrià. La policia catalana va rebre un avís per part d'un centre de salut. Els Mossos han obert una investigació per esclarir els fets.

Una llavor regada amb sang obrera

» Sant Adrià recorda la mort de Manuel Fernández, obrer assassinat durant el franquisme l'abril del 73
» Aquell fet va suposar un abans i un després en la lluita pels drets i llibertats més enllà del municipi

HISTÒRIA ▶ El 3 d'abril és un dia important per a la història de Sant Adrià de Besòs. En concret, aquella jornada del 1973 es va produir l'assassinat de Manuel Fernández Márquez, un obrer que s'estava manifestant en la coneguda com a vaga de la central tèrmica, on actualment hi ha les Tres Xemeneies. Un any més, el poble adrianenc commemorarà aquesta figura amb una xerrada el dia 12 d'abril a l'Arxiu Municipal de Sant Adrià.

A *Línia Nord*, coincidint amb aquesta efemèride, hem parlat amb el ponent, l'historiador badaloní Jordi Albaladejo, per conèixer el context social i quin va ser l'impacte d'aquella mort. "Amb la xerrada la intenció és fer una visió retrospectiva de principis del segle XX, explicant el context de la mort de Manuel Fernández Márquez". També hi haurà una reflexió sobre "l'estat de la classe obrera al segle XXI", afegeix Albaladejo.

A principis dels anys 70, amb la creixent demanda d'energia, es va iniciar l'ampliació de la central tèrmica de FECSA de Sant Adrià. Per poder fer-la possible, era necessari que es treballés nit i dia i va haver-hi involucrats gairebé 1.800 obrers.

VAGA DE LA TÈRMICA

Les dures condicions a les quals estaven sotmesos va provocar que els empleats s'organitzessin i fessin una vaga. "Comencen a organitzar-se comissions obreres. Haver de negociar un conveni col·lectiu era una cosa que les empreses i les autoritats no tenien assumida, perquè a l'època existia el sindicat vertical, afí al règim i inoperant", destaca l'historiador.

El 3 d'abril del 1973, la Guàrdia Civil va entrar a la fàbrica i els treballadors tenien por de ser detinguts. Al carrer Eduard Maristany i a la via del tren es van trobar amb la policia, moment en el qual va començar el conflicte. "Hi

Placa en record a Manuel Fernández. Foto: CUP Sant Adrià

ha càrregues policials, pedrades... i trets. Un d'ells provoca la mort del treballador Fernández Márquez, i un altre fereix a Serafin Villegas, que aconsegueix salvar la vida", recorda Albaladejo.

Aquells dies, la policia va efectuar detencions i les quatre empreses que construeixen la tèrmica van fer uns 70 acomiadaments. A poc a poc, la vaga es va extingir

perquè la gent no podia permetre's estar sense treballar.

UN PUNT D'INFLEXIÓ

Malgrat que la reivindicació es va diluir, la societat va mostrar el seu rebuig amb manifestacions "molt controlades", ja que estaven prohibides. Amb tot, Albaladejo explica que aquella mort va marcar un "abans i un després" a Sant

Adrià i arreu de l'Estat. "Als 70 la repressió franquista va assassinar 32 obrers, i el Manuel és un d'ells", recorda Albaladejo.

Finalment, l'historiador valora la importància d'aquelles lluites per arribar a les condicions actuals, tant laborals com socials. "Aquella llavor va estar regada amb molta sang obrera, i cal recordar-ho", conclou.

territori línia

36 municipis
metropolitans

periodisme de proximitat

línia

liniatarxa.cat grup comunicació21 el diari metropolità

Acord per la millora dels sous a l'escola bressol de Tiana

EDUCACIÓ ▶ Mestres i tècniques d'educació d'El més petit de tots, l'Escola Bressol Municipal de Tiana, han arribat a un acord verbal amb l'Ajuntament per millorar les seves condicions laborals. Dimarts al matí, les representants sindicals del centre educatiu van reunir-se amb el govern local, que va considerar "justes" les demandes dels docents i va acceptar les seves condicions. Aquest fet va provocar que es retirés el punt referent a aquesta qüestió al Ple municipal que va celebrar-se aquella mateixa tarda.

En un comunicat, les professionals de l'Escola Bressol havien amenaçat de fer vaga indefinida en cas de no arribar a un acord. Ara, però, expliquen a *Línia Nord* que, a petició de l'Ajuntament, de moment no la tiraran endavant. "Ens han demanat que desconvocuem les vagues, ja que ens han donat la seva paraula que tot el que demanem estarà recollit al nou Plec de condicions que sortirà la

Imatge d'una de les reunions entre educadores i l'Ajuntament. Foto: Aj. Tiana

setmana vinent en un ple extraordinari", afirma Vanessa Pérez, delegada sindical de l'escola.

10 ANYS AMB SOUS CONGELATS

Les educadores estan en converses amb l'Ajuntament des del mes de setembre per revertir aquesta situació. Expliquen que fa 10 anys que tenen els sous congelats i que el seu salari base

és el mateix que el Salari Mínim Interprofessional, 1.134 euros.

Les reclamacions que fan al consistori són l'equiparació salarial per la mateixa feina, la mateixa categoria salarial i una pujada gradual a partir de l'1 de setembre del 2024. "Confiam que tot anirà bé i que de cara a setembre començarem a veure la llum", declara Pérez.

Montgat impulsa un nou sistema de clavegueram

NETEJA ▶ L'Ajuntament de Montgat ha impulsat un nou sistema de clavegueram "innovador i eficient". El 2023, Aigües de Barcelona va implantar una nova metodologia de neteja del clavegueram que permet optimitzar l'ús dels recursos i incrementar el rendiment i l'eficiència de la neteja de la xarxa.

El que fa possible els bons resultats d'aquest sistema és que disposa dels mitjans tècnics més moderns, com la cartografia digitalitzada, sistemes d'informació geogràfica o vehicles de neteja

més avançats. Entre altres, destaquen les càmeres de vídeo portàtils amb circuit tancat de televisió i càmera zoom, il·luminació i monitor muntat sobre un sistema de perxa telescòpica que permet als especialistes revisar l'estat de les canonades.

Els resultats de les inspeccions es recullen mitjançant una plataforma web i permeten connectar els punts que donen més problemes. A més, faciliten la programació de neteges o altres tipus d'intervencions. Com més dades té, millor és la planificació.

Imatge de la carretera de Mataró, a Montgat. Foto: Google Maps

Orgull
la publicació de reflexió LGTBI+

La sala de conferències de l'Espai Línia es va omplir per seguir la conversa amb Oriol Junqueras. Fotos: Joanna Chichelnitzky

Oriol Junqueras: "Barcelona i el país es necessiten imperiosament"

F. J. Rodríguez
BARCELONA

Fuig de respostes ràpides, amb el to característic de tot bon professor que, abans d'entrar al moll de l'os, col·loca els fonaments de la qüestió i es dedica a aixecar, pam a pam, els pilars de l'argumentació. Aquest és l'estil d'Oriol Junqueras, el president d'Esquerra Republicana. Un estil que va impregnar la conversa que, la tarda del 20 de març, va tenir lloc a l'Espai Línia i que va girar sobre les "principals preocupacions de la ciutadania de la metròpoli", tal com va expressar el director editorial de *Línia*, Arnau Nadeu, en l'inici de l'entrevista amb Junqueras.

La conversa va tractar, doncs, temes com la seguretat, el turisme o el problema de l'habitatge. De fet, aquest últim va ser el que va ocupar bona part de l'entrevista, durant la qual Junqueras va plantejar la necessitat d'harmonitzar les realitats metropolitana i de país. Aquelles dues Catalunyaes que, per al líder republicà, han de remar en la mateixa direcció. "Molts dels problemes als quals s'enfronta Barcelona són impossibles de superar sense el país, i això ha estat sempre així", va assenyalar Junqueras. "Barcelona i el país es necessiten imperiosament", va reblar.

Preguntat sobre algunes situacions relacionades amb l'habitatge, com ara anuncis de lloguers d'estudis de 13 metres quadrats i sense cuina per 500 euros al mes o pisos d'una habitació que arriben als 1.200 euros a Barce-

lona –que van generar una riulla barrejada de perplexitat i indignació entre els assistents quan Nadeu les va citar–, el president d'ERC va titllar-les "d'insult a la dignitat de les persones". Sobre tot plegat, Junqueras va avisar que l'habitatge "és un element decisiu en el benestar de les famílies".

EL PROBLEMA DE L'HABITATGE
En aquest sentit, Junqueras va expressar la necessitat d'anar més enllà dels topalls als preus del lloguer que planteja la nova llei espanyola –que ha entrat en funcionament a 140 municipis catalans aquest març– i va proposar "polítiques actives" de renovació de

"Algunes situacions amb l'habitatge són un insult a la dignitat de les persones"

l'envellit parc d'habitatges català. "Això passa a la metròpoli, però també a pobles petits de l'interior", va recordar el líder republicà.

I és que el discurs de Junqueras va estar amarad, com ja s'ha assenyalat, de referències a problemàtiques que afecten de manera similar la Catalunya interior i la metropolitana. En aquesta línia, el polític va recordar que l'habitatge és una qüestió que s'ha d'abordar des de diverses perspectives, fins i tot des del punt de vista del transport públic. "La xarxa de transports no és prou densa i no té qualitat", va assegurar Junqueras, fet que provoca, a parer seu, que els ciutadans s'hagin d'a-

muntegar a la metròpoli. "Tenir una bona xarxa de transport públic incentivaria que la gent visqués a més zones", va defensar.

RODALIES
Seguint el fil de la simbiosi entre el país i la seva capital, el president d'ERC va recordar que, per a les administracions, ha de ser igual d'important un ciutadà que ve en avió des de Los Angeles que el veí que intenta entrar a Barcelona a través de Rodalies i que, sovint, pateix les incidències del servei. Aquesta argumentació va servir a Junqueras per llençar un dard al PSC i a Salvador Illa, líder socialista i candidat a les eleccions del 12 de maig. "Illa actua com un delegat de la Moncloa; que treballi, segur que hi pot fer molt més", va etzibar-li.

Més enllà d'això, Junqueras també va fer una crida a millorar els serveis públics a cada municipi del país, proposta que va aprofitar per incidir de nou en la necessitat que les persones es puguin instal·lar a més llocs i esponjar, d'aquesta manera, el territori. I en tota aquesta digressió no va faltar la falca històrica, ja que el president d'ERC va reivindicar el model que la Generalitat republicana va posar sobre la taula i va relatar com el franquisme va "estroncar-ho tot, posant en risc la qualitat de vida de molta gent" amb la seva "salvatge" desregulació que assegurava que els guanys anessin a parar a mans d'uns pocs particulars afins al règim.

ELS COSTOS DEL TURISME
Precisament va ser durant el franquisme quan Espanya va

començar a despuntar com a destí turístic internacional. Aquell *Spain is different* de Fraga Iribarne encara ressona en l'actualitat, així com els efectes que aquesta indústria té sobre el dia a dia dels barcelonins.

"El turisme és important, però també genera molts costos", va apuntar Junqueras, que va lamentar que hi ha molts carrers de la capital pels quals "no es pot passejar ni veure-hi nens jugant". "La ciutat ha de ser també per a les famílies", va reclamar el líder republicà, que considera necessari avançar cap a un model turístic que generi més ingressos, amb menys turistes que aportin més a la ciutat.

I L'AEROPORT?
El turisme va conduir, de manera natural, a parlar de l'aeroport i de la seva possible ampliació. "Volem un aeroport millor, i això no depèn dels metres de pista que tingui", va reflexionar Junqueras, que, així i tot, va arribar a dir que l'aeròdrom pratenc, a més d'estar molt a prop de la capital, "genera poc soroll", una afirmació que contrasta amb les reiterades queixes dels veïns de Gavà Mar i de Castelldefels per la contaminació acústica dels avions. Amb tot, Junqueras va criticar que tant Aena com el govern espanyol actuen, segons ell, de manera "egoista" i que "no compleixen" els seus compromisos amb Catalunya.

Sigui com sigui, i comparant-ho amb el turisme, Junqueras va dir que Catalunya hauria d'apostar per la reindustrialització, ja que els salaris d'aquest

sector "són estables", a diferència dels del sector serveis.

L'entrevista va acabar amb una part relativa a la seguretat i les dades de multireincidència a la metròpoli. Sobre això, el líder d'ERC va recordar que des dels anys 70 i 80 "s'ha avançat molt" en aquesta matèria i va reivindicar la necessitat de garantir la seguretat pública, en contraposició a una de privada "que només poden pagar els rics".

Per acabar, Junqueras va afirmar que el model penitenciari català "és més exitós que el de molts altres països d'Europa" i que la seguretat d'un estat no depèn del nombre de presons que tingui. Ho va dir després de recordar, amb un somriure, que ell és un "veritable expert en presons", en referència al seu encarcerament. Una rúbrica final a una entrevista i un estil cent per cent Junqueras.

L'ORIGEN DEL MOT GENTRIFICACIÓ

► Oriol Junqueras va voler tancar la conversa amb una classe d'història per explicar l'origen del mot 'gentrificació', que prové de l'anglès *gentry*, que fa referència a la noblesa anglesa que va anar comprant terrenys de pagesos per a la indústria de la llana i els va acabar expulsant a les ciutats.

► Escaneja el codi QR per veure la conversa sencera en vídeo

La història de Barcelona està íntimament lligada al tramvia. Més enllà que aquest mètode de transport posés fi a la vida del català contemporani més il·lustre de tots els temps, Antoni Gaudí, el batec dels darrers dos segles de la ciutat sempre ha estat impregnat del tramvia.

El primer vehicle d'aquesta mena a la capital catalana va començar a funcionar el 27 de juny del 1872 i anava des de la Rambla fins a l'actual plaça Lesseps. Amb tot, aquell transport era estirat per quatre cavalls, i no va ser fins al 1899 que va arribar la tracció elèctrica amb el tramvia que resseguia l'antiga muralla de Ciutat Vella.

Amb el tombant de segle es va anar creant una potent xarxa que comunicava el centre amb els barris i els pobles de la plana de la ciutat. L'expansió del tramvia va coincidir, doncs, amb la conformació de la Barcelona que més o menys coneixem avui dia. Als anys 20, el tramvia va arribar a la seva màxima longitud: 220 kilòmetres. Seria a partir de la crisi mundial del 1929 que la xarxa viuria una època fosca que es perllongaria fins al 1949, just després d'una guerra civil i dels estralls d'una guerra mundial.

D'ençà d'aleshores, el tramvia va viure una lenta recuperació. No obstant això, aquells anys es recordaran per la vaga de tramvies del 1951, que va començar quan el preu del bitllet va augmentar un 40%. Els ciutadans, de forma espontània, es van negar a fer servir aquest transport, i les manifestacions van aconseguir revocar la pujada de preus. Aquesta mena de boicot, que es va reproduir el 1957, posa de manifest el clima de repressió que es vivia a Barcelona durant els anys de plom del franquisme.

Pocs anys després, els tramvies també es van veure afectats per l'època del *desarrollisme*. Amb la irrupció dels automòbils a partir dels 60, la xarxa va anar desapareixent en detriment del cotxe privat i dels autobusos. Als 70, amb la restauració de la democràcia, es van començar a desmantellar línies, fins a desaparèixer pràcticament totes als anys 90. No va ser fins pels volts dels Jocs Olímpics que la idea de tornar a fer córrer el tramvia per Barcelona va planar de nou.

EL SALT METROPOLITÀ

Què és primer, l'ou o la gallina? L'expansió de Barcelona a finals del segle XIX i principis del XX, que va suposar l'annexió de pobles com Gràcia o Sants a la ciutat, va coincidir amb la posada en marxa de la xarxa de tramvies. Què va ser primer, el tramvia o la construcció de la capital catalana tal com la coneixem? Més enllà de la pregunta, no és forassenyat dir que, sense un sistema de comunicació eficient, l'annexió dels pobles del pla de Barcelona no hauria estat possible.

El Trambaix es va inaugurar l'abril del 2004, mentre que el Trambesòs ho va fer el mes de maig del mateix any. Foto: Tram

20 anys del transport més ben valorat

El 2004, després de tres dècades sense pràcticament tramvies a la ciutat, Barcelona i la seva metròpoli van decidir posar en marxa el Trambaix i el Trambesòs. Quan es compleixen dues dècades de la seva inauguració, el tramvia s'ha convertit en el transport públic més ben valorat al territori.

D'una forma silenciosa, en aquest inici del segle XXI estem vivint un procés similar. L'arribada del Trambaix i del Trambesòs coincideix amb una altra expansió, en aquest cas la del projecte metropolità o de la Gran Barcelona.

El 3 d'abril del 2004, tres dècades després que els tramvies pràcticament haguessin desaparegut de la ciutat, Barcelona tornava a tenir rails i vehicles que es movien a cop d'electricitat. El projecte, però, feia temps que

cuejava. Va ser el 1987 quan la idea de recuperar el tramvia va tornar a ressonar a Barcelona, en el si de l'Entitat Metropolitana del Transport, un organisme que es troba en l'origen de la creació de l'Àrea Metropolitana de Barcelona. A partir d'aleshores, els passos per fer efectiu el retorn del tramvia que, en un primer moment, només contemplava les línies del Trambaix, és a dir, les que van al Baix Llobregat, van ser lents. Finalment, l'any 2000 es va

adjudicar l'obra a l'empresa Alstom i el 2001 es va aprovar ampliar el projecte al Barcelonès Nord, amb el Trambesòs.

L'abril del 2004, doncs, entrava en funcionament el Trambaix, i el maig del mateix any ho feia el Trambesòs. Es compleixen, per tant, dues dècades d'ençà que la ciutat va apostar de nou pel tramvia. Actualment, aquest transport enllaça, per una banda, els municipis de Barcelona, l'Hospitalet de Llobregat, Esplugues,

Cornellà, Sant Joan Despí, Sant Just Desvern i Sant Feliu de Llobregat i, per l'altra banda, Barcelona, Sant Adrià de Besòs i Badalona. En total són sis línies, gairebé 30 kilòmetres de rails i 56 parades.

Més enllà de l'efemèride, què ha suposat per als municipis i la ciutadania de la metròpoli la irrupció d'aquest transport?

UN TRANSPORT EXITÓS

Pocs debats generen tant consens. De fet, es pot dir que no hi ha

Una unió polèmica

● Per allà on passa el tramvia genera satisfacció. Així ho indiquen les dades de l'Institut Metròpoli, que revelen que aquest mitjà és el més ben valorat dels transports públics. Malgrat això, el tramvia de Barcelona també ha generat un fort debat al voltant de la seva unió per l'avinguda Diagonal entre els seus dos ramals, el situat al Baix Llobregat i el del Barcelonès Nord, entre la plaça Francesc Macià i les Glòries.

Un any després que els dos Trams entressin en funcionament, el 2005, el conseller de Política Territorial i Ob-

creien que generaria problemes de circulació al districte barceloní de l'Eixample. El 2008, però, l'alcalde d'aquell moment, el socialista Jordi He-reu, va convocar un referèndum no vinculant sobre el projecte, a proposta d'ERC. Aquell referèndum va ser el principi de la fi de l'hegemonia del PSC a Barcelona. L'opció A, defensada pels socialistes i ICV, contemplava unir els dos Trams fent de la Diagonal un bulevard on els cotxes circularien pel centre de l'avinguda; l'opció B era pràcticament igual, però els cotxes circularien pels laterals; i l'opció C era

El 2008 es va fer un referèndum no vinculant perquè la ciutadania expressés la seva opinió sobre la unió del tramvia: només va votar l'11% del cens

res Públiques de la Generalitat d'aleshores, Joaquim Nadal, va anunciar que s'estava estudiant fer efectiva la unió. La idea va ser aplaudida per molts veïns, per l'Ajuntament de Sant Adrià, per l'Associació per a la Promoció del Transport Públic (PTP) i per la mateixa empresa que opera el servei de tramvia, Trammet. Aquesta darre-ra assenyalava que unint les dues línies es podria doblar el nombre de viatges, mentre que la PTP afirmava que el consistori s'estalviaria 9 milions d'euros anuals.

No obstant això, en aquella època l'Ajuntament de Barcelona i alguns partits de dretes del consistori no estaven d'acord amb la unió perquè

"cap de les dues anteriors". Amb una participació de l'11% del cens, el 80% dels votants es van decantar per l'opció C, que era la que defensava Convergència i Unió (CiU).

El projecte es desenterraria l'any 2015 amb l'entrada d'Ada Colau a l'alcaldia i posteriorment amb l'aprovació de la unió el 2019 al ple de l'Ajuntament. El 2022 es va iniciar la primera fase de construcció entre les Glòries i Verdguer, i actualment l'alcalde Jaume Collboni, que ha declinat posar data a la finalització de les obres, assegura que aquest juliol el projecte executiu de la unió entre Francesc Macià i Verdguer –el pas abans de les obres– estarà enllestit.

debat. Segons dades de l'Institut Metròpoli, el tramvia, amb un 7,8 sobre 10 de nota, és el mitjà de transport públic més ben valorat a l'àrea metropolitana de Barcelona. Tanmateix, si observem els indrets que tenen estacions de tramvia, la nota encara és millor. A la primera corona metropolitana, sense comptar la capital catalana, la valoració és de 8. En canvi, als llocs que no estan afectats per aquest mitjà de transport es valora amb molta menys nota el tramvia. A tota l'àrea metropolitana, sense comptar-hi la primera corona, la nota és de 7,2, i a Barcelona, on només algunes zones tenen tramvia, de 7,7. Dit d'una altra manera: els municipis on hi ha tramvia descobreixen que és una bona solució per a la mobilitat.

Amb aquestes dades no costa d'entendre el moment dolç que viu el tramvia pel que fa a les xifres de viatges. El 2023, per exemple, va batre tots els seus rècords amb 31 milions de viatges, gairebé 22 al Trambaix i més de 9 al Trambesòs. Això suposa 1,2 milions més que el 2019.

Des dels moviments socials a favor del transport públic celebren totes aquestes xifres. "Per allà on passa el tramvia la població està molt contenta", diu

l'integrande de l'Associació per a la Promoció del Transport Públic (PTP) Carlos Ortí. Des d'aquesta organització valoren aquests 20 anys de tramvia d'una forma "molt positiva", perquè han suposat "recuperar espai públic, treure'l del que ocupen els cotxes i millorar la qualitat ambiental i el soroll de la ciutat". Segons Ortí, "a Barcelona, entre el 65% i el 70% de l'espai està ocupat per circular-hi en cotxe o per aparcar-hi, i per això el tramvia permet recuperar espai per posar-lo al servei públic". En aquest sentit, considera que aquest mitjà de transport, "en comparació amb el metro, té un preu més baix d'obra, i el que costa fer un quilòmetre de línies soterrades és el que val fer-ne 10 de tramvia". A més, diu Ortí, "no implica desplaçaments verticals, i per això està tan ben valorat".

En aquest sentit, des de la PTP critiquen durament els partits que hi estan en contra i tot el debat que la unió del Trambaix i el Trambesòs ha generat. "El tramvia no agrada a la dreta perquè, per a ells, treu espai al cotxe, que és un espai de llibertat", diu Ortí. Alhora, l'integrande de la PTP lamenta que el PSC estigui tan instal·lat en la idea de millorar el transport a

Pilar Díaz: "El Tram ha beneficiat l'economia local connectant àrees comercials, d'oci i residencials, fomentant el consum local i impulsant, fins i tot, el turisme"

"A Barcelona, entre el 65% i el 70% de l'espai està ocupat per circular-hi en cotxe o per aparcar-hi, i per això el tramvia permet recuperar espai públic", diuen des de la PTP

cop de metro. "Ho fa per aconseguir tothom: la ciutadania i el lobby del motor", sentència.

PARLEN LES ALCALDESSES

Com ha impactat el tramvia en els municipis metropolitans? Des del diari *Línia* ens hem posat en contacte amb dues alcaldesses socialistes que hi tenen molt a dir: Filo Cañete, de Sant Adrià de Besòs, i Pilar Díaz, d'Esplugues.

Ambdues valoren "molt positivament" l'arribada del tramvia als seus municipis. "La nostra és una ciutat molt ben comunicada, i el Tram ha reforçat encara més la seva connexió, concretament amb Badalona i Barcelona", diu Cañete. "L'arribada del Tram va suposar un abans i un després en la concepció de la mobilitat sostenible, la vertebració de la ciutat i la interconnexió, no només d'Esplugues, sinó d'una part molt important del Baix Llobregat amb Barcelona", explica Díaz.

Per a l'alcaldessa d'Esplugues, a més, el tramvia significa una aposta que va més enllà de la mobilitat. Des de l'arribada d'aquest mitjà de transport, assenyalava Díaz, la ciutat té "un aire més net" i s'ha reduït "el trànsit rodat de vehicles, configurant una ciutat

molt més amable i tranquil·la per viure-hi". Alhora, considera que el Tram "ha beneficiat l'economia local connectant àrees comercials, d'oci i residencials, fomentant el consum local i impulsant, fins i tot, el turisme".

Malgrat tot això, totes dues creuen que el Tram pot continuar creixent. Mentre que Díaz considera que hi ha "marge de millora pel que fa a horaris, freqüència de pas i interconnexions amb altres mitjans de transport", Cañete afirma que "es pot augmentar el nombre de combois per aconseguir un servei més àgil i ràpid que sigui una alternativa al metro, a l'autobús i al tren". En aquest sentit, afirmen que és "molt necessària la unió" del Trambaix i el Trambesòs perquè millorarà la mobilitat metropolitana, "reduirà la contaminació i farà més competitiva tota la zona". Alhora, conclou Cañete, és una de les pedres fonamentals per vertebrar la regió metropolitana "facilitant el desplaçament de la ciutadania en el territori de la Gran Barcelona".

Un reportatge d'**Albert Alexandre**

El conjunt de Jordi Vizcaíno visitarà el pròxim dissabte 6 d'abril el Picken Claret, en partit corresponent a la 29a jornada de la Lliga Femenina Challenge. El Club Joventut Badalona hi arribarà després de la victòria per 74-52 contra l'Unicaja Mijas del passat 31 de març.

Amor per les bitlles catalanes

» El Club de Bitlles Termites Llefia és l'impulsor i un dels fundadors de la Lliga alternativa, que és inclusiva
 » "El millor llançament ha de ser còmode i sortir de la mà a l'alçada del pit", diu Joan Legua, el president

Toni Delgado
LLEFIÀ

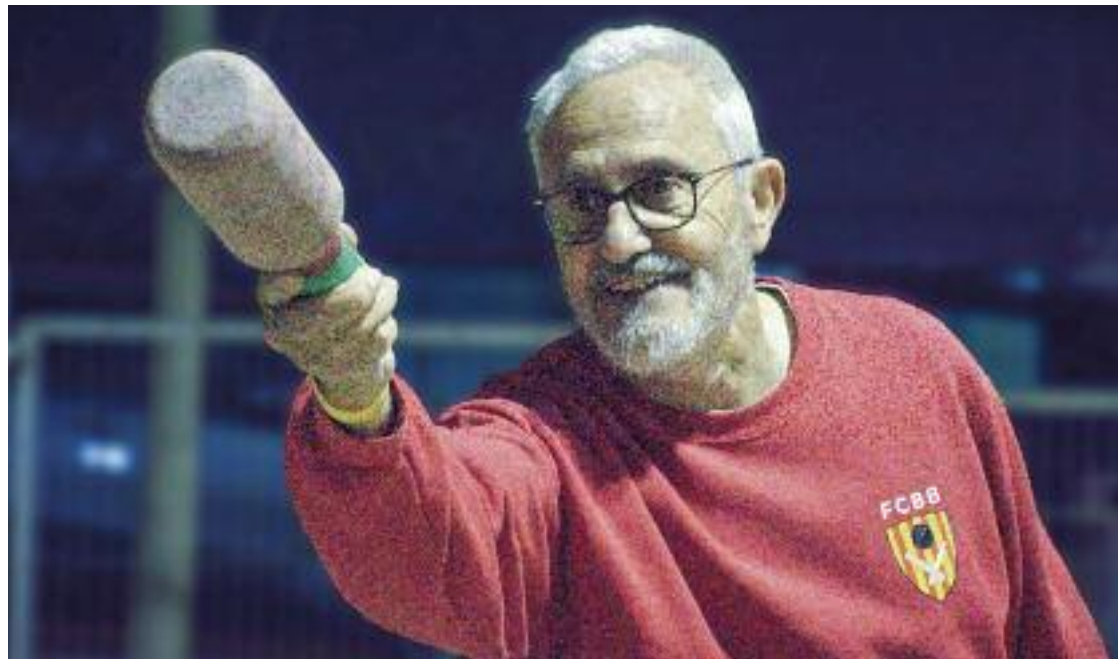
"Sempre faig les fotos amb el mòbil, però si vols, puc ajudar-te i intentar fer-les amb la teva càmera", s'ofereix Hugo Rodríguez (Badalona, 2016). És un bon jan amb ganes d'ajudar i aprendre, i li encanta observar. "Crec que no guanyaràs...", em diu, amb la sinceritat pura dels infants, després del meu pitjor llançament. El bitllot cau desviat i molt lluny de les bitlles.

A la següent temptativa llenço cinc de les sis bitlles plantades. "Bitlla! Has fet bitlla!", crida, entusiasmat, l'Hugo. Perquè a les bitlles catalanes fer bitlla són 10 punts -la màxima puntuació- i tombar-les totes -fer llenya- es premia només amb sis. Si en fas caure entre quatre i una, sumes un punt per cada peça tombada. "Jugo de tant en tant amb amics i reconec que he de millorar força la punteria", enraona el petit, l'espectador més jove de l'entrenament del Club de Bitlles Termites Llefia, a Badalona.

Els seus germans Manu i Íker, el pare, Manuel, i el tiet Pedro són grans bitllaires i juguen al club. "Segur que l'Hugo competirà també amb les Termites", pronostica Manolillo Fuentes (Utretra, Sevilla, 1955), que va descobrir les bitlles catalanes gràcies al seu amic Miguel Lecina, un altre jugador de l'entitat. "M'encanta superar-me a mi mateix i fer bitlla. Soc molt afortunat de tenir uns companys tan increïbles i divertits, i de poder compartir aquests moments amb la meva dona", celebra el Manolillo.

Elisenda Gálvez (Badalona, 1960) somriu. Fa cinquanta anys que estan junts. El matrimoni també es compenetra molt bé en les bitlles catalanes i s'ha classificat amb la puntuació més alta per a la gran final del Circuit de Parelles Mixtes, que se celebrarà el 2 de juny a Sant Llorenç de Savall. "Sempre volem donar la nostra millor versió i assumim que la sort també juga un paper molt important. Si ho fem bé, fantàstic. Si no és així, un altre dia tindrem més oportunitats", resumeix l'Elisenda.

L'objectiu de les bitlles catalanes és tombar cinc de les sis bitlles plantades amb el llançament d'un a tres bitllots o birlots, que

Manolillo Fuentes (Club de Bitlles Termites Llefia), a punt de llençar un bitllot en un entrenament. Foto: Toni Delgado

són cilindres tornejats, preferentment de fusta d'alzina, i que també poden ser de fibra. Les bitlles s'han de plantar amb una plantilla de plantada, que les distribueix en dues fileres de tres.

Una partida de bitlles catalanes és de nou tirades per jugador/a, repartides en tres rondes de tres tirades -en competicions in-

L'objectiu de les bitlles catalanes és tombar cinc de les sis bitlles plantades amb el bitllot

dividuals o per equips. En el cas de les competicions per parelles, els llançaments s'intercanvien. Una pista de bitlles ha de tenir 16,50 metres de longitud, 1,75 d'amplada mínima i 2 de màxima.

Aquest esport m'atrapa de seguida. Enric Feliu (Barcelona, 1968), responsable de comunicació del Club de Bitlles Termites Llefia, em guia amb paciència: "Has llençat curt i una mica alt. No et preocupis, apunta cap a les bitlles i llença més fort i sense por".

Faig els primers llançaments agafant el bitllot pel mànec i són un desastre. Quan provo amb un tir de cos o horitzontal, faig bitlla de seguida. El bitllot també es pot llençar per la base. Cadascú ha de trobar la seva tècnica.

"El millor llançament ha de ser còmode i sortir de la mà a l'alçada del pit perquè et permetrà controlar millor la seva trajectòria", descriu Joan Legua (Barce-

lona, 1967), el president del Club de Bitlles Termites Llefia, ja al local que l'entitat comparteix amb el Club Petanca Sant Antoni de Llefia i ubicat a uns metres de les pistes, a la Rambla Solidaritat, s/n.

Hi ha retalls de diaris, trofeus, bitlles, bitllots i, sobretot, molts records. Com l'inoblidable 2013, quan van ser l'entitat de bitlles catalanes que va guanyar més medalles amb la seva pedrera. "La canalla sol jugar amb els pares i mares, però quan creixen ho solen deixar pels estudis. Hem de trobar la fórmula perquè molts més continuïn amb nosaltres", exposa el president.

Viatja a un moment clau, al dia que el Manu, monitor d'Educació Física de l'Escola Rafael Casanova, els va fer una pregunta directa a ell i altres pares i mares d'alumnes del centre: "Què podríem fer per al Dia de la Cultura?" "Bitlles catalanes", va proposar l'entrevistat, que havia descobert aquesta disciplina gràcies al seu germà Marcel. Aquell va ser el punt de partida perquè Eva Ruiz, la dona d'Enric Feliu, José Fernández, María Victoria González, l'eterna tesorera, i Legua creessin el club. Era 2008.

UN JUGADOR CARISMÀTIC

A tots quatre els va costar convèncer José García, "un home molt carismàtic que va fer molt pel barri", perquè provés les bitlles catalanes. "Sempre ens repetia que era massa gran per fer-ho i quan es va animar, no va deixar de jugar fins a quasi l'últim dia", afegeix, emocionat, el president.

El club va renunciar dos anys consecutius a competir a Primera Divisió, on la distància de llançament per als homes és d'11,5 metres -9,5 per a dones-, perquè el José no podia llençar més de 10,5 metres, la distància indicada a Segona i Tercera Divisió per als bitllaires de 80 anys o més, com era el cas del

A la Lliga alternativa, que té un reglament semblant al federatiu, es llença des d'on es pot

José -8,5 metres per a les dones d'aquesta franja d'edat.

Amb el temps, i amb l'objectiu d'afavorir un esport "més inclusiu" i adaptat a més realitats, el Club de Bitlles Termites Llefia va decidir crear una nova competició amb un reglament semblant al federatiu, però en què tothom llencés des de la distància que pogués. La Lliga alternativa es va fer realitat i gràcies també a l'impuls dels altres fundadors del torneig: el Club de Bitlles Sagrada Família, el To-K-Fusta badaloní, el Club de Bitlles Viladecans, l'Associació de Bitlles Catalanes "Va, tornem-hi!" (Palau-Solità i Plegamans) i el Club de Bitlles Can Folguera (Santa Perpètua de Mogoda). Aquest últim no ha arribat a competir-hi per manca de jugadors. El pròxim curs el torneig, on també juga l'AE Ponent (Granollers), tindrà dos nous equips: el Club de

Bitlles Cerdanyola i els Trencabitlles, del Poblenou.

A la Lliga alternativa també pot competir un equip que es presenti amb menys de quatre jugadors, que sol ser el mínim que s'exigeix en les competicions federatives. "Si, pel que sigui, algun equip o alguns equips es presenten amb menys bitllaires, podran competir amb els reserves dels altres conjunts, que es distribuïran per sorteig. Aquell dia el jugador o jugadora sumarà punts per al seu equip provisional i també en el seu compte particular, per poder aspirar a ser el millor bitllaire al final de temporada", matisa Legua.

Una bona ocasió per fer un tastet de bitlles catalanes és el primer dissabte de mes, quan hi ha portes obertes al club. També el Dia del Micaco, en aquest cas a Torre Mena i participant en un torneig obert a tothom, creat per les Termites de Llefia i per la Comissió de Cultura de Llefia el 2012 i que està integrat a la comissió alternativa de les Festes de Maig. Aquest any és el 19 de maig i, com sempre, es premiarà als tres millors equips, i l'equip més alegre i divertit rebrà el Premi Micaco.

"Fa molts anys que quan hi ha humitat o ha plogut, encara que sigui poc, els llums de les pistes de dalt fallen força o no funcionen, i necessitem que els reparin o els canviïn. I més endavant ens encantaria que cobrissin les pistes. No és una despesa tan elevada i hi ha subvencions per assolir-ho", exposa el president.

Les Termites de Llefia són inesgotables i pioneres. Amb la Comissió Unitària del 8M van muntar el primer torneig feminista federat de bitlles catalanes -aquest any n'organitzaran la tercera edició-, i amb la Plataforma TDAH de Badalona, el primer campionat solidari del Trastorn per Dèficit d'Atenció amb Hiperactivitat (TDAH). També participen en la Marató de TV3 -ara 3Cat-, han col·laborat amb la Fundació Arrels i són un dels protagonistes del Badasport, on el 24, 25, 26, 29 i 30 d'abril, i al parc de Montigalà, escolars de Badalona tastaran les bitlles catalanes, com és habitual.

"Estic molt orgullós de com lluitem per difondre aquest esport a la nostra ciutat, i t'asseguro que, tard o d'hora, a Badalona hi haurà una lliga escolar de bitlles catalanes", em promet Legua abans d'acomiar-nos.

El valor de la proximitat

EXPOSITORS:

- **Mercat Municipal de Maignon**
Ptge. Maignon, 7
Badalona
- **Mercat Municipal de Maignon**
Ptge. Maignon, 7
Badalona
- **Club Natació Badalona**
Av. d'Eduard Maristany, 5
Badalona
- **Mercat Municipal del Torner**
C/ Güell i Ferrer, s/n
Badalona
- **Mercat Municipal de la Salut**
Av. Marqués de Sant Mori, s/n
Badalona
- **Xurreria Rodríguez**
Passeig de la Salut, 76
Badalona
- **Biblioteca Llefià-Xavier Soto**
Carrer del Planeta Mart, 10
Badalona
- **Mercat Municipal de Sant Roc**
Av. Congrés Eucarístic, s/n
Badalona
- **Hospital "CAN RUTI"**
Carretera de Canyet, s/n
Badalona
- **Mercat M. Sant Adrià de Besòs**
Plaça del Mercat S/N
Sant Adrià del Besòs
- **Mercat Municipal Fondo**
Messén Jacint Verdaguer, 131
Santa Coloma de Gramenet
- **Mercat Sagarra**
Plaça de Ferran de Sagarra, s/n
Santa Coloma de Gramenet

... a més de

900 botigues
del Barcelonès Nord

línianord

No t'ho perdís

Foto: Fundació Tàpies

Cadascú, un univers

L'artista japonesa Chiharu Shiota, coneguda internacionalment per la creació de les seves instal·lacions, ha inaugurat una nova exposició a la Fundació Antoni Tàpies. Tota està feta de fils vermells en forma de teranyina gegant, la qual representa la connexió entre els ciutadans i també els vasos sanguinis. Entre altres, aquests fils atrapen objectes quotidians com unes claus, cadires, unes sabates i fins i tot un cor. Totes elles són figures simbòliques que, a la vegada, fan referència a l'obra del mateix Tàpies, coincidint amb el centenari del seu naixement.

Famosos

Jason Derulo (Florida, 1989) ha omplert el Sant Jordi Club en la seva única parada a Catalunya al llarg de la gira internacional que està fent actualment, *Nu King World Tour*. Hi actuava el 2 d'abril, davant d'unes 3.000 persones que van ballar al ritme d'algunes de les seves cançons més populars, com ara *Whatcha Say*, *In My Head*, *Trumpets* o *Talk Dirty*. El cantant, compositor i ballarí nord-americà és una de les figures de la música pop i hip-hop més reconegudes a nivell mundial i destaca per haver publicat set àlbums i centenars de cançons, algunes amb artistes com Farruko, David Guetta o Meghan Trainor, entre altres. Derulo també ha fet fins a sis gires arreu del món, en les quals ha fet arribar la seva música a tots els continents, ha rebut diversos premis i reconeixements per la seva trajectòria musical i ha aparegut en diverses pel·lícules.

La fitxa

QUI ÉS?

J A S O N D E R U L O

ÉS FAMÓS PER...

Ser un cantant reconegut mundialment
És una de les figures més destacades del pop i del hip-hop

QUÈ HA FET?

Ha omplert el Sant Jordi Club
Hi actuava el 2 d'abril davant de milers de persones

A LES XARXES...

Els fans recorden els millors 'hits' de l'artista
Al concert van sonar els seus grans èxits mundials

Llibres

A la foguera!
Carla Vall

L'advocada Carla Vall, lletrada de personatges públics com Jenni Hermoso o Paula Bonet en casos relacionats amb violències masclistes, presenta aquest llibre que revisa els judicis fets a les bruixes de tots els temps. Parla de casos reals i, alhora, reflexiona sobre els mecanismes que porten les noves caceres de dones en l'actualitat.

Teatre

Derecho a pataleta
Berta Prieto i Lola Rosales

Aquesta obra està protagonitzada per les *Espies de Veritat*, de la famosa sèrie de dibuixos animats emesa al desaparegut canal K3. A través del fracàs de les tres espies en una missió, l'espectacle tracta el cansament acumulat d'una generació obligada a ser la solució a tots els problemes del món. Es pot veure fins al 14 de maig a la Sala Beckett.

Música

A contrallum
Roger Padrós

És el segon disc de l'artista català, que va saltar a la fama per participar a *La Voz*. Té onze cançons d'estil pop que neixen d'un treball d'introspecció personal i musical del cantautor. Les emocions són les protagonistes de l'àlbum, que conté lletres que parlen sobre el dol, la felicitat, l'amistat, la confiança, l'autoestima, els records o el pas del temps.

Pelis i sèries

Godzilla i Kong: el nou imperi
Adam Wingard

El film narra la batalla de Kong i Godzilla contra una amenaça desconeguda que vol acabar amb el planeta. Les seves mateixes històries personals i orígens seran la clau per vèncer l'enemic a l'èpica Illa Calavera, escenari de les darreres pel·lícules de King Kong. Rebecca Hall, Brian Tyree Henry i Dan Stevens en són els protagonistes principals.

ESTILS DE VIDA

Dormir bé per poder viure millor

Foto: Freepik

i HIGIENE DEL SON

Donem molt poca importància al fet de dormir. Sembla que ens faci nosa, fins i tot, perquè voldríem treballar una mica més, acabar de veure la nostra sèrie preferida o continuar tafanejant a les xarxes. Però el fet de dormir és imprescindible per a una bona qualitat de vida i és evident que no ho fem del tot bé, perquè la Societat Espanyola de Neurologia adverteix que el 48% dels espanyols i el 25% dels infants no descansen prou.

Els factors que afecten el son i sobre els quals hem d'incidir són la duració, o sigui, la quantitat d'hores que dormim; l'eficiència, o el temps que triguem a adormir-nos; el moment que triem per fer-ho; la regularitat i els horaris; el grau d'alerta que mantenim; i, finalment, la qualitat del son en si mateixa, és a dir, si realment ens serveix per recuperar-nos físicament i mental.

És important detectar els casos greus d'insomni o apnea, que s'haurien de tractar adequadament. La resta de desajustos es poden corregir amb una bona higiene. La recepta, en general, seria descansar set hores com a mínim, relaxar-se abans de dormir per facilitar el procés, seguir uns horaris regulars i reduir al mínim el grau d'alerta per poder descansar plàcidament.

Les claus.....

SON

La Societat Espanyola de Neurologia adverteix que un 48% dels espanyols dormen malament

FACTORS

La manca d'hores de son, els horaris irregulars i el grau d'alerta són factors que ens afecten

INSOMNI

Si patiu habitualment insomni o apnea, n'heu de parlar específicament amb un especialista

HIGIENE

Perquè el son sigui reparador cal dormir les hores suficients i, sobretot, seguir un horari

Foto: Freepik

EMERGENCIA CLIMÁTICA

La **desertificación** y las **inundaciones** amenazan la supervivencia del **planeta**.

DONA AHORA

Es hora de hacer frente a la **#EMERGENCIA CLIMA** Más info en: www.fundacionvicenteferrer.org

Demana cita prèvia al telèfon 93 395 03 11 o per whatsapp al 661 674 245

Si t'ho diuen, no t'ho creuràs!

Tot el material per a realitzar les teves reformes amb un finançament increïble!!!

**A Badagres ho tens fàcil,
a Badagres ho tens tot**

Finançament
de fins a 24
mesos sense
interessos*

**BADAGRES
COMPROMÈS**

Badagres patrocina
l'equip de futbol adaptat
de l'AEB BADALONES

*Finançament subjecte a l'aprovació
de l'entitat financera corresponent

 badagres

www.badagres.com